

Βαγγέλης Βενιζέλος

Ο προικοθήρας,

που "πόνεσε" τους φτωχούς Έλληνες.

Ο "γαλαζοαίματος",

που για χάρη τους "κυλίστηκε" στον σοσιαλισμό.

Αν τα πράγματα δεν ήταν τόσο τραγικά με την ελληνική οικονομία, θα ήταν για γέλια. Ανέλαβε ο γνωστός Βαγγέλης Βενιζέλος να "σώσει" την ελληνική οικονομία ...Ανέλαβε ο σώγαμπρος του Μπακατσέλου να μας βάλει σε αναπτυξιακή πορεία ...Ο άσχετος δικηγόρος, που, επειδή τα "παίρνει" γρήγορα, θα μάθει τα οικονομικά της τελευταίας στιγμής, για να μας "σώσει". Ένας δήθεν διαπρεπής συνταγματολόγος ανέλαβε να μας "σώσει" σε ένα αντικείμενο, το οποίο δεν κατέχει.

Αυτό δεν είναι απαραίτητα κακό, ειδικά για τον Βενιζέλο, αν σκεφτεί κάποιος τι έχει πετύχει σ' αυτά τα οποία υποτίθεται ότι γνώριζε. Στατιστικά να το πάρει κανείς, έχουμε μεγαλύτερες πιθανότητες να δούμε "καλό" απ' αυτόν σε τομείς τους οποίους αποδεδειγμένα δεν γνωρίζει. Αρκεί να σκεφτεί κάποιος τι "είδαμε" μέχρι τώρα, στους τομείς όπου ήταν "διακεκριμένος" επιστήμων. Δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε ότι όλα τα αντισυνταγματικά "ξεράσματα", τα οποία πληρώνουμε σήμερα ως λαός και εν πολλοίς μάζ οδήγησαν στο σημερινό χάλι, δικά του "επιτεύγματα" είναι. Ο νόμος περί ευθύνης υπουργών ή ο νόμος περί βασικού μετόχου φέρουν την επιστημονική "υπογραφή" του. Αυτά κατάφερε στον τομέα της εξειδίκευσής του. Γι' αυτόν τον λόγο λέμε δήθεν διαπρεπής.

Στην πραγματικότητα ο Βενιζέλος εκτός από "διαπρεπής" —ίσως ο διαπρεπέστερος— γαμπρός της Θεσσαλονίκης, δεν ήταν σε τίποτε άλλο διαπρεπής. Ποτέ δεν διέπρεψε σε κανένα επίπεδο —πολύ περισσότερο μάλιστα στον δύσκολο τομέα της επιστήμης. "Διέπρεψε" μόνον στο ΠΑΣΟΚ, ως γαμπρός του κολλητού τού Λαμπράκη. "Διέπρεψε" ως μια αντιπαροχή του Σημίτη στο γνωστό εκδοτικό "συγκρότημα" τού παλιού δωσίλογου της κατοχής. Αυτός ο άνθρωπος ανέλαβε να μας "σώσει" στην πιο δύσκολη περίοδο της ιστορίας μας.

Αυτό είναι το τραγικό, που κατορθώνει και φέρνει γέλιο στην υπόθεση. Γιατί; Γιατί ο άνθρωπος είναι στην κυριολεξία βλάκας. Ίσως ο μεγαλύτερος βλάκας που αυτήν τη στιγμή περιφέρεται όρθιος στη χώρα. Γιατί το λέμε αυτό με τόση σιγουριά; Πώς μπορούμε και ποσοτικοποιούμε μια αφηρημένη έννοια, όπως είναι αυτήν της βλακείας; Αριθμητική σκέψη χρειάζεται και τίποτε άλλο. Οι Αμερικανοί λένε κάτι πολύ σοφό: "Αν με ξεγελάσεις μία φορά, είναι ντροπή σου ...Αν με ξεγελάσεις δύο φορές, είναι ντροπή μου".

Αν λοιπόν θεωρείται ντροπή να σε ξεγελάσει δύο φορές ακόμα κι ένας ευφυής άνθρωπος, τι ντροπή είναι να σε ξεγελάσει δύο φορές ο Γιωργάκης; Υπάρχει κλίμακα ντροπής, για να μπει κάποιος σε μια τέτοια περίπτωση; Αυτό ούτε η αμερικανική λαϊκή σοφία δεν το έχει προβλέψει. Δική του κατηγορία βλακείας έχει θεσπίσει ο Βαγγέλας. Μιλάμε για ένα δίδυμο αντιπάλων, το οποίο εξελίσσεται σε γιγαντομαχία τύπου ...ο ηλίθιος κι ο πανηλίθιος.

Όταν ολόκληρη η χώρα θεωρεί τον Γιωργάκη βλάκα με περικεφαλαία, πόσο βλάκας μπορεί να είναι εκείνος, τον οποίο ο Γιωργάκης τον έχει χρησιμοποιήσει δύο φορές, για να σωθεί ο ίδιος; Απλό "φουσκωτό" να ήταν ο Σαλονικιός χοντρός, θα είχε "ξεφουσκώσει" από την πρώτη διάσωση ...Και όμως, ο πανηλίθιος σώζει για δεύτερη φορά τον ηλίθιο. Το "φουσκωτό" σώζει τον "κωπηλάτη" Τζέφρι. Τον "δούλεψε" ο Τζέφρι δύο φορές σε σύντομο χρονικό διάστημα ...Ο γνωστός Τζέφρι με τους κουραμπιέδες ...Ο χασικλής της σουηδικής κοινωνιολογίας ...Ο άεργος γιος της Μάργκαρετ ...Το "μαλάκιο" με το κολάν.

Ο Γιωργάκης είναι το "μέτρο" της εξυπνάδας του Βενιζέλου και δυστυχώς αυτός τον καταδικάζει. Την πρώτη φορά τον "έσωσε" ο Βενιζέλος, όταν έχασε τις εκλογές του 2007. Τότε, που "έπεφτε" μόνος του καί από το ποδήλατο καί από το κόμμα. Τότε, που ήταν το "χαζό" και "προβληματικό" παιδί του ιδρυτή. Τότε, που η απογοήτευση των οπαδών του ΠΑΣΟΚ, καθώς και η θλιβερή εικόνα του "μαραζωμένου" γιου της Μαργαρίτας, έδειχναν το μέλλον του ...Και όμως, εκείνη την κρίσιμη ώρα βγήκε ο χοντρός και τον έσωσε.

Με μια ανεξήγητη, μνησικάκη, εκδικητική και άθλια προσωπική επίθεση πήγε ο χοντρός να βιάσει τον ετοιμοθάνατο και τον έσωσε. Ο ευνούχος πήγε να κλωτσήσει τον πεσμένο και ο λαός αντέδρασε στη θρασύδειλη συμπεριφορά του. Αυτό έσωσε τον Γιωργάκη και καταδίκασε τον Βενιζέλο. Ο χαζός πιάστηκε από το "πόδι" του θρασύ και τον εξουδετέρωσε. Με την ηλιθιότητά του ο χοντρός ενεργοποίησε τα αντανάκλαστικά του κόσμου του ΠΑΣΟΚ και έγινε ο εχθρός του. Ξαφνικά έπαψε ο Γιωργάκης να είναι ο "χαζός", ο οποίος "έχασε"

λόγω ανικανότητας τις εκλογές. Ξαφνικά υπεύθυνος έγινε ο "έξυπνος" Βενιζέλος, ο οποίος με την ικανότητα στην "υπονόμευση" έγινε η αιτία να χαθούν οι εκλογές.

Η εικόνα, δηλαδή, της εξυπνάδας του, η οποία μέχρι τότε του έδινε υπεροχή έναντι του χαζού, έγινε αρνητικό προσόν, γιατί όλοι "έβλεπαν" μπροστά τους έναν πονηρό "υπονομευτή". Αυτό εκμεταλλεύτηκε ο Γιωργάκης και αυτό έκανε "σημαία" του. Ακόμα και άνθρωποι, οι οποίοι μέχρι εκείνη την ώρα θεωρούσαν τον Βενιζέλο ως τον μόνο ικανό για την επιστροφή του ΠΑΣΟΚ στην εξουσία, τον μίσησαν. Ο κόσμος ξέχασε τον θλιβερό βλάκα και ασχολήθηκε με τον μνησικάκο χοντρό. Θύμωσε με τον αντιπαθή Βαγγέλα και το αποτέλεσμα ήταν να τον "τιμωρήσει" παραδειγματικά. Ο Γιωργάκης ήταν αυτός ο οποίος έχασε τις εκλογές και ο Βενιζέλος ήταν αυτός ο οποίος τιμωρήθηκε από το ΠΑΣΟΚ.

...Τιμωρήθηκε μάλιστα όπως του άξιζε. Τι σημαίνει αυτό; Ο "μέγας" συνταγματολόγος τιμωρήθηκε με μια εκλογική διαδικασία, την οποία, ως "επιστήμονας", θα μπορούσε να την αποφύγει. Τιμωρήθηκε με τη διαδικασία που συνέφερε τον Γιωργάκη και η οποία θα μπορούσε κάλλιστα να "καταγγελθεί" ως αντισυνταγματική, εφόσον δεν είναι δυνατόν να "εμπλέκεται" ο λαός ή μερίδα του λαού σε "διαδικασίες" ενός ιδιωτικού πολιτικού "μαγαζιού", όπως είναι τα κόμματα. Όμως, ο "διαπρεπής" συνταγματολόγος πήγε σαν πρόβατο στη σφαγή και γεύτηκε τις συνέπειες της ασχετοσύνης του. Ως γνήσιος βλάκας, είχε μάθει με τον "ακριβό" τρόπο αυτά, τα οποία έπρεπε να γνωρίζει τζάμπα.

Όμως, αυτό το "μάθημα" —βλέπουμε σήμερα— δεν ήταν αρκετό, για να τον προφυλάξει από μελλοντικές βλακείες. Λογικό είναι αυτό για την περίπτωση του. Ένα από τα χαρακτηριστικά των βλακών είναι ότι δεν "εκπαιδεύονται" από τις εμπειρίες τους ...Δεν μαθαίνουν από τα λάθη τους. Τέτοιος είναι και ο Βενιζέλος. Την ώρα που η κυβέρνηση του Τζέφρι παρέπαιε και έδειχνε σημάδια σήψης, ήρθε πάλι ο Βενιζέλος να τον "σώσει". Την ώρα που ο ποδηλάτης διαπραγματευόταν ακόμα και την παραίτησή του, προκειμένου να μην πάμε σε εκλογές και θυμώσουν τα αφεντικά του, ήρθε ο σούπερ Χοντρός και τον έσωσε ...Ο "σωτήρας" του χαζού.

Μιλάμε για αστεία πράγματα. Με συνοπτικές διαδικασίες τον παγίδευσαν. Αρκούσαν να διαρρεύσουν κάτι ανοησίες για "αποστασία" από το Μαξίμου, για να πανικοβληθεί ο χοντρός του Θερμαϊκού. Το παρακύκλωμα του Γιωργάκη έδειχνε με όλους τους τρόπους ότι σε περίπτωση που δεν θα περνούσε το "Μεσοπρόθεσμο" είχε έτοιμο τον αποδιοπομπαίο "τράγο". Θα έφταιγε ο Βενιζέλος για την πτώση της κυβέρνησης ...Ο "έξυπνος" Βενιζέλος, ο οποίος είχε "σχέσεις" με τους "πονηρούς" αντάρτες ...Ο συνταγματολόγος του κόμματος, ο οποίος "αποφάνθηκε" το αντιπαπανδρεϊκό ότι απαιτούνται 180 ψήφοι, για να "περάσει" το νέο Μνημόνιο. Η πίεση απέδωσε σε τρόπο και ο χοντρός παγιδεύτηκε.

Εδώ βρίσκεται και το λεπτό σημείο. Είναι βέβαιον ότι, ακόμα και ο Βαγγέλης κατανοούσε ότι στην παρούσα φάση του γενικού ξεπουλήματος δεν τον συνέφερε να κάνει τίποτε άλλο, παρά να περιμένει να "καεί" μόνη της η Κυβέρνηση του αντιπάλου του. Να μην κάνει τίποτε

προκλητικό εναντίον της και απλά να περιμένει τη σειρά του ν' αναλάβει το κόμμα ...Να περιμένει ενεργητικά, βοηθώντας την, αφού ήδη είχε αρχίσει να "βουλιάζει".

Τι συνέβη όμως και δεν εξελίχθηκαν τα πράγματα όπως τον συνέφεραν; Για ποιους λόγους μπήκε μπροστά, για να σώσει τον δωσίλογο του Μαξίμου; Γιατί αντί ν' αφήσει αυτούς, που είναι βέβαιο ότι τα "πήραν" από τους τοκογλύφους, να φλερτάρουν με τις κρεμάλες, πήγε να πάρει μερίδιο από τις "κλωτσιές" τζάμπα; Το ότι στη συνέχεια πήγε δήθεν να διαπραγματευτεί τα ανταλλάγματα της σωτηρίας είναι αστεία. Στην καλύτερη περίπτωση είναι η γνωστή ανάγκη, που γίνεται φιλοτιμία. Για τα μάτια του κόσμου πήγε να διαπραγματευτεί την επόμενη "ημέρα". Έφυγε από την "άμυνα", για να πάει στον "πόλεμο" ...Τα μάτια του δεν ήξερε να βγάλει, αλλά οι εξυπνάδες εξυπνάδες.

Σήμερα όλοι θεωρούν ότι ανέλαβε το "θανατηφόρο" υπουργείο ως αποτέλεσμα διαπραγμάτευσης, για να πάρει το "δακτυλίδι" της διαδοχής. Αυτό, και μόνο να το σκεφτεί κάποιος, είναι βλακεία. Ακόμα και ο Βαγγέλης θα κατανοούσε το μέγεθός της. Πόσο μεγάλη βλακεία είναι; Τόση, που ακόμα και ένα κουτό παιδί δεν την κάνει. Υπάρχει παιδί στον κόσμο τόσο κουτό, που θα "πληρώσει" για να πάρει το σπασμένο αυγό του άλλου, ώστε να κάνει και το ίδιο Ανάσταση; Τι να το κάνει το σπασμένο αυγό, όταν η μόνη αξία του σ' εκείνη τη στιγμή είναι να συμμετέχει στον διαγωνισμό του τσουγκρίσματος των αυγών;

Αυτό φαίνεται ότι έκανε ο Βενιζέλος. Ενώ είναι φανερό ότι για το προσωπικό του κέρδος ο Παπανδρέου θυσιάζει το ΠΑΣΟΚ και άρα το "σπάει", φαινομενικά έρχεται ο Βενιζέλος και τον "βοηθά" σ' αυτό το "σπάσιμο", για να κληρονομήσει το ΠΑΣΟΚ. Τι να κληρονομήσει; Το κατεστραμμένο ΠΑΣΟΚ; Εδώ είναι φανερό ότι κάποιοι τα έχουν "κονομήσει" και ψάχνουν κορόιδα, για να φάνε το "ξύλο". Αυτό το "ξύλο" θα διεκδικήσει ο Βαγγέλας; Μέχρι και ο "τσιριμπίμ τσιριμπόμ" Παπακωνσταντίνου εμφανίζεται πιο έξυπνος είναι απ' αυτόν. Αν κάποιος Υπουργός Οικονομικών θα τα "έπαιρνε" από τη σημερινή κατάσταση, αυτός θα ήταν ο "πρώτος" που μας έβαλε στο ΔΝΤ. Οι επόμενοι απλά το "ξύλο" θα διεκδικήσουν.

Γι' αυτόν τον λόγο μιλάμε για μια "αυτοκτονία", που δεν στέκει στη λογική. Αν πετύχει, θα δώσει "πίστωση" στον αντίπαλό του και άρα, όταν θα περάσει η κρίση, θα τον έχει μπροστά του πανίσχυρο και έτοιμο να αθετήσει τη συμφωνία του, εφόσον, σαν "σωτήρας" της χώρας δεν θα παραδώσει αμαχητί το "σωτήριο" κόμμα. Αν αποτύχει, θα πάρει πάνω του την ευθύνη ως ο υπουργός ο οποίος απέτυχε και θα δώσει "ανάσες" επιβίωσης στον αντίπαλό του. Σε κάθε περίπτωση είναι χαμένος ...Άλλοι "κονομάνε" και άλλοι θα τις "φάνε" ...Άλλοι κάνουν τα "καλά" παιδιά στα αφεντικά και άλλοι εμφανίζονται "κακοί" στον κόσμο. Φαινομενικά ο χαζός νίκησε ξανά τον "έξυπνο", αλλά δεν είναι τα πράγματα όπως ακριβώς φαίνονται.

Όλα αυτά αποδεικνύουν, μέχρι έναν βαθμό, ότι ο χοντρός είναι αρκετά βλάκας, αλλά δεν αρκούν για να εξηγήσουν αυτά, τα οποία πραγματικά συνέβησαν. Σίγουρα υπάρχει μεγάλο παρασκήνιο στην παγίδευσή του και δεν είναι τα πράγματα όπως φαίνονται. Πριν δούμε λοιπόν ποιοι τον "έριξαν" σ' αυτό το σφάλμα, πρέπει να δούμε τα χαρακτηριστικά

του, ώστε να καταλάβουμε τον λόγο που υπέπεσε σ' αυτά. Είναι φανερό, δηλαδή, ότι κάποιοι παγίδευσαν τον Βενιζέλο ...Κάποιοι πολύ ισχυροί, τους οποίους ο ίδιος εμπιστεύεται απόλυτα. Αυτοί είναι που τον απειλούν με καταστροφή. Γι' αυτόν τον λόγο πρέπει να δούμε πρώτα τα χαρακτηριστικά του ως πολιτικού όντος και κατόπιν να εξηγήσουμε τις σημερινές επιλογές του.

Το πρώτο πράγμα, που πρέπει να ερμηνεύσουμε, είναι η "εικόνα" του στον κόσμο. Γιατί ο κόσμος —ακόμα κι αυτός που δεν τον συμπαθεί— τον θεωρεί έξυπνο; Είναι πράγματι έξυπνος ή αυτή είναι μια "αγορασμένη" πανάκριβη "εικόνα", την οποία κάποιοι φρόντισαν να του την προσφέρουν απλόχερα; Ο Βενιζέλος είναι πραγματικά έξυπνος ή απλά κάποιους τρίτους τους συμφέρει να τον εμφανίζουν σαν έξυπνο; Ο Βενιζέλος είναι μια ιδιαίτερη περίπτωση, η οποία απαιτεί ειδικές γνώσεις στην ανάλυσή της. Δεν είναι αυτό το οποίο φαίνεται και σίγουρα δεν είναι αυτό το οποίο θα ήθελε και ο ίδιος να είναι ...Κατ' αρχήν δεν είναι ο ηγέτης, που έχει φυσικά χαρακτηριστικά ηγέτη.

Οι φίλοι του μιλάνε για έναν δεινό ρήτορα, ο οποίος κατατροπώνει τους συνομιλητές του. Οι ίδιοι μιλάνε για έναν άριστο επιστήμονα, ο οποίος κατέχει πλήθος γνώσεων. Οι ίδιοι μιλάνε για έναν γενναίο άνθρωπο, ο οποίος, μπροστά στην επίτευξη ενός στόχου, δεν φοβάται τίποτε. Όλα αυτά δεν ισχύουν σε απόλυτα μεγέθη και εκεί όπου ισχύουν έχουν μια πολύ συγκεκριμένη εξήγηση.

Ο Βενιζέλος είναι η απόλυτη απόδειξη ότι το πραγματικό θεμέλιο της διάκρισης ενός ατόμου μέσα στην κοινωνία είναι η σωστή επιλογή του στον επαγγελματικό τομέα. Ο Βενιζέλος έφτασε εδώ όπου έφτασε, επειδή διάλεξε το μοναδικό επάγγελμα που του ταιριάζει και μπορούσε να του αποδώσει διάκριση. Ό,τι άλλο κι αν έκανε, δεν θα ξέφευγε από τη μετριότητα του "έξυπνου" του καφενείου της γειτονιάς ...Του θρασύδειλου εξυπνάκια, που τσακίζει λιοντάρια όταν αυτά λείπουν και που λέει καμιά μαλ.... για να περάσει η ώρα, όταν αυτά εμφανίζονται μπροστά του.

Ο Βενιζέλος είναι γεννημένος δικηγόρος. Ίσως, λόγω οικογενειακής παράδοσης, αλλά σίγουρα ιδανικός ...Προσοχή ..."Δικηγόρος", όχι "νομικός". Η έννοια του "δικηγόρου" συνδέεται με συμπεριφορές, ενώ η έννοια του "νομικού" συνδέεται με γνώσεις και ικανότητες. Ο Βενιζέλος είναι γεννημένος δικηγόρος. Τι σημαίνει αυτό; Ότι προσκολλάται πάνω σε κάποιον και εκείνου το μέγεθος "δανειζεται". Εκείνου το κεφάλαιο διαχειρίζεται και εκείνου τις εντολές εκτελεί εκ του ασφαλούς, εφόσον αυτός φέρει την ευθύνη. Όλη του η επιτυχία, δηλαδή, στηρίζεται στις καλές επιλογές "πελατών".

Αυτό είναι λογικό να συμβαίνει. Ο δικηγόρος ενός "θηρίου" είναι "θηρίο" και ο ίδιος, ακόμα κι αν ο ίδιος προσωπικά είναι ένας δειλός άνθρωπος. Άλλο πράγμα είναι ν' αντιπροσωπεύεις τα συμφέροντα ενός Βαρδινογιάννη, για παράδειγμα, και ν' απειλεις τον αντίπαλό σου με τα δικά του μέσα και άλλο πράγμα είναι ν' αντιπροσωπεύεις τα συμφέροντα ενός ανέργου ηλεκτροσυγκολλητή της ναυπηγοεπισκευαστικής και ν' απειλεις τον αντίπαλό σου με πνιγμό από τα δάκρυα του πελάτη σου.

Όταν είσαι δικηγόρος με καλές επιλογές, τα πάντα είναι εύκολα. "Υψώνεσαι", χωρίς να χρειαστεί να "σκαρφλώσεις". Μπορείς ν' απειλείς χωρίς κόστος. Μπορείς να φωνάζεις, χωρίς να κινδυνεύεις. Πάντα κάποιος άλλος θα "καθαρίσει" για εσένα και στη χειρότερη περίπτωση δεν έχεις εσύ ευθύνη για τις "εντολές" του πελάτη σου. Με λίγα λόγια μπορείς να ζεις σαν "λιοντάρι", άσχετα αν στο προσωπικό επίπεδο είσαι ένας "λαγός". Είσαι πάντα ο "άντ' αυτού". Στην πραγματικότητα είσαι υπεύθυνος μόνον για να διαλέξεις το κουστούμι σου και να μάθεις να δένεις τη γραβάτα σου.

Όπως αντιλαμβανόμαστε το ιδανικό για έναν τέτοιο δικηγόρο είναι ν' αποκτήσει μόνιμη σχέση με τον ιδανικό πελάτη του. Η μέγιστη επιτυχία ενός δικηγόρου, δηλαδή, είναι αυτή, την οποία "πέτυχε" στη ζωή του ο Βαγγέλης. Ο Βαγγέλης, ως Θεσσαλονικιός δικηγόρος, απέκτησε συγγενική σχέση με τον Θεσσαλονικιό εκείνον, ο οποίος θα ήταν ο ιδανικός πελάτης ενός δικηγόρου της Θεσσαλονίκης. Ο Βαγγέλης "παντρεύτηκε" τον πιο ισχυρό παράγοντα της Θεσσαλονίκης ... "Παντρεύτηκε" τον Μπακατσέλο και απλά —κάπου-κάπου— κοιμάται με την κόρη του.

Από εκεί και πέρα ήταν εύκολα τα πράγματα γι' αυτόν. Εκπαιδευμένος ως δικηγόρος —όπως ήταν—, κατόρθωσε και "μονιμοποίησε" τη δανεική ισχύ του. Έτσι "κατέβηκε" στην Αθήνα να παραστήσει τον παράγοντα. Ο πεθερός συνεννοήθηκε με τον Λαμπράκη και έτσι κάποιοι ισχυροί παράγοντες της εξουσίας περίμεναν τον χοντρό του Βαρδάρη στην πρωτεύουσα. Όλη του η "επιτυχία" σε τέτοια τηλεφωνήματα οφείλεται. Πάντα κάποιοι φροντίζουν να παίρνουν τηλέφωνο, για να μην μένει στην απ' έξω το φαγανό "παιδί". Αυτήν την επιτυχία τη διαχειρίζεται εύκολα, γιατί ακριβώς είναι δικηγόρος. Απλά τη διαχειρίζεται με μεγαλύτερη ασφάλεια και άνεση από έναν κοινό δικηγόρο, ο οποίος δεν είναι "γαμπρός".

Αυτό είναι το μυστικό της επιτυχίας του Βαγγέλη ... Το μυστικό, το οποίο βασίζεται στη σιγουριά του και του προσφέρει την απαιτούμενη αυτοπεποίθηση. Αυτή η αυτοπεποίθηση ήταν πάντα η δύναμη του Βαγγέλη. Πάντα φερόταν και μιλούσε με την αυτοπεποίθηση του σώγαμπρου του Μπακατσέλου, που δεν υπολόγιζε κανέναν. Στη συνέχεια μιλούσε με την αυτοπεποίθηση του "σώγαμπρου" του ΔΟΛ και επίσης δεν υπολόγιζε κανέναν. Ο μοναδικός στόχος, που του απέμενε, ήταν να γίνει "σώγαμπρος" στο ίδιο το ΠΑΣΟΚ. Όλα αυτά όμως τα επιτυγχάνει με τα ίδια προσόντα. Δεν βελτιώνεται, κάθε φορά που "ανεβαίνει" επίπεδο.

Ακριβώς, επειδή μιλάμε για διαχείριση έτοιμης "επιτυχίας", αναζητούμε την αξία των προσόντων, που πρέπει να έχει ένας τέτοιος άνθρωπος ... Τα προσόντα εκείνα, στα οποία αναφέρονται οι φίλοι και θαυμαστές του Βαγγέλη και τα οποία στην πραγματικότητα δεν είναι προσόντα του Βαγγέλη ... Είναι τα τυπικά προσόντα ενός δικηγόρου ... Του δικηγόρου, ο οποίος είναι ένας καλός "ηθοποιός", που πρέπει να ενεργεί ανάλογα με τα συμφέροντα του πελάτη του. Αν ο πελάτης θέλει "αγριάδες", ο δικηγόρος του παριστάνει τον "άγριο". Αν ο πελάτης θέλει "γλυκάδες", ο δικηγόρος του παριστάνει το "σερμπέτι". Το ζητούμενο είναι να "πιάνει" καλά τον "ρόλο" του.

Άρα τι ψάχνουμε να βρούμε στην περίπτωση του Βενιζέλου; Τα προσόντα όχι ενός ισχυρού άνδρα, αλλά τα προσόντα ενός ηθοποιού. Ποια είναι τα προσόντα ενός ηθοποιού; Μπορεί ένας ηθοποιός να είναι τραυλός και να θέλει να παίξει τον ρόλο του απολογούμενου Ορέστη; Μπορεί ένας ηθοποιός να είναι αλλήθωρος και να παίρνει το ύφος εκείνο, που απαιτεί ο ρόλος του τιμωρού Οδυσσέα; Μπορεί ένας μικρόσωμος ηθοποιός να παίξει τον ρόλο του Αίαντα; Μπορεί ένας άσχημος ηθοποιός να παίξει τον ρόλο του Αχιλλέα; Τα πάντα, δηλαδή, ανάγονται στις ιδιομορφίες του ρόλου, που καλείται κάποιος να ενσαρκώσει.

Ο Βενιζέλος για ποια προσόντα του είναι γνωστός; Θεωρείται πληθωρική προσωπικότητα, αλλά αυτό δεν προκύπτει από το μέχρι τώρα έργο του. Ο Βενιζέλος στη μέχρι τώρα μακρόχρονη πολιτική σταδιοδρομία του δεν άφησε έργο. Δεν τον θυμούνται πουθενά για τις καινοτόμες ιδέες του σε κάποιο υπουργείο. Οι ιδέες απαιτούν γνώσεις και ο Βενιζέλος δεν έχει τέτοιες. Ιδέες έχουν μόνον τα αφεντικά και "εντολείς" του. Το αποτέλεσμα αυτής της κατάστασης είναι ο Βενιζέλος στην πορεία του να μην αφήνει "ίχνη". Αν και υπέρβαρος, αφήνει ίχνη γάτας. Πέρα από κάποια ψίχουλα από μπουγάτσες, δεν έχει αφήσει τίποτε πίσω του.

Άρα η πληθωρικότητά του είναι περισσότερο εικόνα, η οποία υποβοηθάται από το παρουσιαστικό του. Δεν είναι ένας μικροσκοπικός Γείτονας. Είναι ένας μεγαλόσωμος άνδρας. Άρα η πληθωρικότητα του ρόλου του δεν είναι παρά απλό πάχος για τον ηθοποιό. Ο Βενιζέλος, δηλαδή, δεν είναι πληθωρικός πολιτικός. Απλώς είναι ένας χοντρός πολιτικός. Χρησιμοποιεί το πάχος του, για να παίξει τον ρόλο του. Αν, δηλαδή, ως δια μαγείας έχανε τα κιλά του, θα έχανε και "πληθωρικότητα", γιατί δεν θα αισθανόταν καλά τον ρόλο του. Θα έχανε το "πετσι" του ρόλου του. Θα ένιωθε την αμηχανία εκείνου, ο οποίος γνωρίζει ότι δεν τον βοηθάει το παρουσιαστικό του να πείσει ...Την αμηχανία ενός "βλογιοκομμένου", ο οποίος πρέπει να παίξει τον ρόλο του Δον Ζουάν ...Την αμηχανία ενός έφηβου, ο οποίος προσπαθεί να ενσαρκώσει σε αρχαία τραγωδία τον ρόλο του πολύπειρου Νέστορα. Όσο καλός ηθοποιός και να είσαι, σε μια τέτοια περίπτωση θα έχεις πρόβλημα.

Αυτό το γνωρίζει ο Βενιζέλος και γι' αυτό παραμένει όπως είναι. Παραμένει ο ..."θα σας πάρω σβάρνα ακόμα και με την κοιλιά μου". Είτε συνειδητά είτε ασυνειδητά, δεν κάνει προσπάθειες για ν' αδυνατίσει, γιατί αυτό είναι κάτι το οποίο μπορεί να επηρεάσει αρνητικά την καριέρα του. Από τη στιγμή που το "εκτόπισμά" του θα μπορούσε να το αποκτήσει είτε με σκληρή γυμναστική είτε με πολύ φαγητό, ήταν εύκολη η επιλογή του. "Φορτώνει" ο Βαγγέλης. Άνθρωποι, οι οποίοι τον έχουν δει να τρώει δημοσίως, μιλάνε για "υπερθέαμα". Κάθεται σε ένα τραπέζι και πριν αρχίσει να σε εντυπωσιάζει με τον "λόγο" του, σε εντυπωσιάζει με το "φόρτωμα". Μιλάμε για ένα στόμα, που, πριν αρχίσει να μιλάει ασταμάτητα, μασάει ασταμάτητα. Βαγγέλας ο "σαγόνιας". Μιλάμε για σαγόνια τόσο δυνατά, που έχουν λιώσει τα δόντια του.

Τον αφήνουμε λοιπόν πρώτα να "ταΐσει" το εντυπωσιακό του "παράστημα", και στη συνέχεια τον περιμένουμε για να μας "εντυπωσιάσει" με το επόμενο μεγάλο του προσόν

...Την υποτιθέμενη ρητορική του ικανότητα. Οι μεγάλοι ρήτορες είναι συνήθως μεγάλοι άνδρες. Έχουν οράματα και άρα γνώσεις και αυτά τα περνάνε στον κόσμο, ο οποίος κάθεται και τους ακούει "μαγεμένος". Είδε ποτέ κανένας τον Βενιζέλο να "μαγεύει" πλήθη; Τον είδε ποτέ κανένας να προσπαθεί να μεταφέρει κάποιο "μήνυμα" προς την κοινωνία; Ευκαιρίες είχε άπειρες, εφόσον όλη την ημέρα περιφέρεται στα κανάλια. Γνωρίζει κανείς, από τη μακρόχρονη πολιτική πορεία του, ποιο είναι το όραμά του για την κοινωνία; Γνωρίζει κανείς την πραγματική ιδεολογία του; Όχι βέβαια. Ο Βενιζέλος είναι απλά ένας από τους πιο αναγνωρίσιμους "άγνωστους".

Ο Βενιζέλος έχει μια απλή ευφράδεια λόγου και αυτή είναι που τον διακρίνει. Είναι ρήτορας της "τάβλας" ...Έξυπνος του τραπέζιού. Μπορεί να ξεκινήσει να μιλάει και να μην σταματάει, μόνο και μόνο επειδή μπορεί να το κάνει και όχι επειδή έχει κάτι να πει. Μπορεί να μιλάει ακατάπαυστα, χωρίς να λέει απολύτως τίποτε. Σε μια συζήτηση μαζί του προλαβαίνεις να πας τουαλέτα και να γυρίσεις, χωρίς να χάσεις τίποτε στο ενδιάμεσο. Ούτε από τον ίδιο θα λείψεις ούτε θα χάσεις τίποτε. Ποτέ δεν θα σου πει ...κάθησε ν' ακούσεις το πιο "σημαντικό"... και ποτέ δεν θα αισθανθείς ότι όσο έλειπες ειπώθηκε αυτό το "σημαντικό" και άρα κάτι έχασες. Από τον "θόρυβο" φεύγεις και στον "θόρυβο" γυρνάς.

Μιλάμε για θαύμα "ρητορικής". Μπορείς να τον διακόψεις, ο ίδιος να ξεχάσει τι έλεγε και παρ' όλ' αυτά να συνεχίσει να μιλάει χωρίς κανένα πρόβλημα. Γιατί; Γιατί αυτά, τα οποία λέει, δεν συνδέονται μεταξύ τους. Δεν έχουν ως στόχο να καταλήξουν κάπου. Είναι απλά κουβέντες, που στόχο τους έχουν απλά ν' ακούγονται ωραία στον "χρόνο" που του διατίθεται να μιλήσει ...Κουβέντες, οι οποίες μπορούν να "κολλήσουν" η μία πίσω από την άλλη, εφόσον δεν οδηγούν κάπου συγκεκριμένα. "Κολλάνε" η μία πίσω από την άλλη, επειδή απλά μπορούν ...Κουβέντα, η οποία μοιάζει με αναίτια ποδηλασία στην έρημο. Όπου και να στρίψεις, το ίδιο είναι.

Αυτό είναι το "θαύμα" το Βενιζέλου. Μπορεί να "υπνωτίσει" τον αντίπαλό του ...Να τον κάνει να ξεχάσει το θέμα της συζήτησης και να κερδίσει εντυπώσεις από καλά επιλεγμένες —για λόγους εντυπωσιασμού— λέξεις ή προτάσεις. Εκμεταλλεύεται, δηλαδή, την τεχνική του λόγου εις βάρος της ουσίας, που είναι ο ίδιος ο λόγος. Τι θέλουμε να πούμε; Σοφός είναι ο άνθρωπος εκείνος, ο οποίος έχει να πει κάτι σημαντικό. Ακόμα και μουγκός να είναι, καλά θα τα "πει", γιατί θα βρει τρόπο να τα "πει". Το ιδανικό για έναν τέτοιο άνθρωπο είναι εκτός από τις όμορφες σκέψεις να μπορεί να μιλάει κι όμορφα. Η τεχνική του λόγου —η ομιλία δηλαδή— είναι η "κορνίζα" ενός πίνακα, που είναι η σκέψη. Ιδανικό είναι η τέλεια σκέψη να πλαισιώνεται από τέλειο λόγο, όπως ιδανικό είναι ένας καλός πίνακας να πλαισιώνεται από μια καλή κορνίζα.

Τι γίνεται όμως, όταν αυτά τα δύο δεν συνεργάζονται; Τι γίνεται, για παράδειγμα, όταν έχουμε έναν τέλειο πίνακα και μια κακή κορνίζα να τον πλαισιώνει; Τίποτε σημαντικό, εφόσον ο πίνακας είναι αυτός που αξίζει. Απλά αδικείται, χωρίς να χάνει το μεγαλείο του. Η Τζοκόντα θα παραμένει Τζοκόντα και χωρίς καθόλου κορνίζα. Σε ρολό να σου τη δείξουν

και πάλι θα τη θαυμάσεις. Το αντίθετο όμως είναι τραγικό. Να έχουμε μια εξαιρετικής αισθητικής κορνίζα και έναν πίνακα της πλάκας. Μια κορνίζα, για παράδειγμα, βαριάς βυζαντινής τεχνοτροπίας και έναν πίνακα με μια μουντζούρα. Εδώ δεν μιλάμε για απλό πρόβλημα ...Μιλάμε για караγκιοζιλίκι.

Σ' αυτήν τη δεύτερη περίπτωση ανήκει ο Βενιζέλος. Μιλάει εξαιρετικά, αλλά ποτέ δεν μας είπε οτιδήποτε, το οποίο να είναι "εξαιρετικό" ...Ποτέ. Είναι όμως τυχερός, γιατί αυτή η αδυναμία του ποτέ δεν του "κόστισε". Η τύχη του είναι ότι ζει στην εποχή της τηλεόρασης. Λίγες δεκαετίες νωρίτερα να γεννιόταν και δεν θα μπορούσε να κάνει καριέρα αυτού του επιπέδου. Γιατί; Γιατί δεν έχει τα προσόντα, τα οποία δίνουν καριέρα ηγέτη. Δεν έχει γνώσεις, για να παράγει λύσεις για την κοινωνία. Δεν έχει επαφή με τον κόσμο, για να τον "γοητεύσει". Δεν θα πει ποτέ κάτι τόσο σημαντικό, ώστε να το αναπαράγουν οι μάζες και να "μεγεθύνουν" αυτόν που το σκέφτηκε. Έτσι όμως γεννιούνται οι ηγέτες. Τους γνωρίζουν τα πλήθη πριν τα γνωρίσουν οι ίδιοι έναν προς έναν.

Αυτόν τον "δρόμο" των ηγετών προς την επιτυχία ο Βενιζέλος ποτέ δεν θα μπορούσε να τον ακολουθήσει. Σε παλαιότερες εποχές απλά θα ήταν ένας γνωστός "εξυπνάκιας" σε κάποια μεγάλα κοσμικά σαλόνια και στην καλύτερη περίπτωση θα έκανε μια "χαμηλή" καριέρα αστού. Η τηλεόραση του δίνει τη δυνατότητα να παρακάμψει τα μειονεκτήματά του και να εκμεταλλευτεί με άριστο τρόπο τα προσόντα του. Δεν έχει δυνατότητα ν' απευθύνεται στις μάζες, αλλά, μέσω της τηλεόρασης, αποκτά τη δυνατότητα να μπαίνει μέσα στα σπίτια των μαζών.

Δεν έχει τη δυνατότητα να διαπρέπει στα μπαλκόνια, αλλά μπορεί και στρογγυλοκάθεται σε καναπέδες. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι οι καναπέδες είναι το "οικοσύστημα" που ευνοεί τους δικηγόρους και ο δικηγόρος Βαγγέλης δεν θα μπορούσε ν' αποτελεί εξαίρεση. Ενώ λοιπόν κανένας δεν θα πήγαινε να τον ακούσει σε ένα μπαλκόνι, μπορεί ο καθένας να κάθεται στον καναπέ τού σπιτιού του και να τον ακούει. Σ' αυτό το σημείο είναι η τύχη του να βρεθεί στην εποχή της τηλεόρασης. Η τηλεόραση τού λύνει όλα τα προβλήματα. Η ευφράδεια στον λόγο τού δίνει υπεροχή στο "τραπέζι".

Εκεί ποντάρει ο πονηρός Βαγγέλης. Υπολογίζει στο να είναι ο τηλεθεατής αρκετά χαϊβάνι, ώστε να νομίζει ότι ο Βαγγέλης απευθύνεται προσωπικά στον ίδιο και σε κανέναν άλλο. Αυτό του δίνει την υπεροχή του δικηγόρου ...Την υπεροχή αυτού, ο οποίος έχει εκπαιδευτεί να λειτουργεί και σαν "μυστικοσύμβουλος" ...Αυτού, ο οποίος θα σου κλείσει το "μάτι", για να μην καταλάβει τίποτε ο διπλανός. Αυτού, ο οποίος δήθεν θα "σκύψει" στο αυτί σου και θα σου "πει" μυστικά τι σε συμφέρει να κάνεις ...Την υπεροχή αυτού, ο οποίος, λόγω θέσης, γνωρίζει πράγματα και τα "μοιράζεται" με ένα κοινό, το οποίο απλά δεν γνωρίζει ...Ο παράδεισος του δικηγόρου ...Να γνωρίζει πράγματα, τα οποία ο απέναντί του αγνοεί και να τον "δουλεύει" ...Αυτό, που κάνει ο Βενιζέλος με τους πολίτες μέσω της τηλεόρασης του αγαπημένου του ΔΟΛ. Αυτό είναι που του έδωσε την υπεροχή.

...Υπεροχή, που ένας κοινός δικηγόρος δεν μπορεί ν' αποκτήσει χωρίς τεχνητά μέσα, όπως είναι τα ΜΜΕ. Πόσα τραπέζια μπορεί να γυρίσει κάποιος στη ζωή του, ώστε να γίνει γνωστός στα πλήθη; Δεν μπορεί να πάει μακριά. Ο Βαγγέλης όμως πήγε πολύ "μακριά". Μέσω της τηλεόρασης καταφέρνει και μέσα σε μία νύχτα μπορεί να "βρει" τους πάντες και να "κάτσει" με τους πάντες. Αυτή ήταν η τύχη του Βενιζέλου και γι' αυτό έφτασε εδώ όπου έφτασε. Τον πήρε ο Λαμπράκης και μας τον έβαλε αυθαίρετα στα σπίτια μας. Ο Λαμπράκης τον έβαλε στα σπίτια μας και όχι το έργο του ή οι γνώσεις του. Ο κολλητός φίλος του πεθερού του.

Ο Μπένι όμως δεν τους απογόητευσε. Έπαιξε τον ρόλο του τέλεια. Τον έπαιξε, γιατί ήταν καλός "ηθοποιός" ...Πολύ καλός "ηθοποιός" και γι' αυτό αφήσαμε για το τέλος το βασικότερο "προσόν" αυτού του καλού "ηθοποιού" ...Το προσόν εκείνο, το οποίο έχει σχέση με το ύφος του και τη νοοτροπία του. Ο Βαγγέλης δείχνει φοβερός και τρομερός. Δείχνει άμεμπτος και αυστηρός. Δείχνει επιθετικός. Όλα αυτά είναι θέατρο. Τίποτε απ' όλα αυτά δεν είναι πραγματικό. Ο κόσμος τον φοβάται και τον υπολογίζει, γιατί απλά δεν τον γνωρίζει. Τον νομίζει τρομερό, ενώ είναι ένας θρασύδειλος ...Γνωστός θρασύδειλος.

Γιατί λέμε γνωστός; Γιατί έχει αποκαλυφθεί η δειλία του. Γιατί ο Βενιζέλος είχε την ατυχία σ' αυτήν τη ζωή να πέσει πάνω στην οικογένεια των Παπανδρέου ...Την οικογένεια εκείνη, η οποία καθημερινά αποδεικνύεται ως η "κατάρρα" της ζωής του ...Μια οικογένεια ανθρώπων, που είναι απόλυτα όμοιοι με τον ίδιο ...Μια οικογένεια βλάκων και δειλών, οι οποίοι όμως έχουν μεγαλύτερες "πλάτες" από τις δικές του. Όσο καλές κι αν είναι οι "πλάτες" του πεθερού του, δεν μπορούν να συγκριθούν με αυτές της αμερικανικής πρεσβείας. Το αποτέλεσμα είναι τραγικό. Γιατί; Γιατί, όσες φορές και να συγκρουστεί μαζί τους, θα χάσει. Ο βλάκας θα χάσει από τον βλάκα. Ο δειλός θα χάσει από τον δειλό.

Αυτή είναι και η μεγάλη πλάκα με τον Βενιζέλο. Το "μέτρο" της ζωής του το έχουν καθορίσει οι Παπανδρέου. Αν το "μέτρο" της εξυπνάδας του το καθόρισε ο Γιώργος Παπανδρέου, τότε το "μέτρο" της γενναιότητάς του το καθόρισε ο Νίκος Παπανδρέου. Ο Νίκος απέδειξε ότι ο Βενιζέλος είναι ένα δειλό ανθρωπάκι. Ένα ανθρωπάκι, που, αν σηκώσεις το χέρι σου και τον απειλήσεις με μερικές καρπαζιές, θα τα "κάνει" πάνω του. Το ύφος και το στυλ υπάρχει μόνον για όσο διάστημα "πιάνει" ...Αν τον φοβάσαι γι' αυτό που είναι ...Αν τον φοβάσαι που είναι υπουργός ...Αν τον φοβάσαι που είναι γαμπρός του πλούσιου Μπακατσέλου. Αν αυτά δεν πιάσουν, αλλάζει το τροπάριο. Ο χοντρός γίνεται δειλός μέχρι γελοιότητας.

Αυτήν η εκκωφαντική δρασουδειλία του Βενιζέλου δεν είναι τυχαία. Απλά, για να την αντιληφθεί κάποιος στην ουσία της, θα πρέπει να γνωρίζει το κοινωνικό περιβάλλον μέσα στο οποίο γαλουχήθηκε ο Βενιζέλος. Ο Βενιζέλος κουβαλάει πάνω του ολόκληρη την παθολογία της μεγαλοαστικής τάξης της Θεσσαλονίκης ...Της πιο αυθεντικής μεγαλοαστικής τάξης της χώρας ...Αυτών, οι οποίοι ήταν μεγαλοαστοί από τον καιρό ακόμα που οι Αθηναίοι έβοσκαν πρόβατα στην Κηφισία.

Αν δεν γνωρίζεις τους μεγαλοαστούς της Θεσσαλονίκης, την "πατάς" πολύ εύκολα. Σε τρομάζουν και σε κάνουν να αισθάνεσαι δειλός, ασήμαντος, ανήθικος και μικρός μπροστά τους. Όλοι τους ηθικολόγοι άμεμπτου ηθικής με τη "βούλα" του Αγίου Όρους. Στο ίδιο σταυροκόπημα καταφέρνουν και ακουμπούν και τα κεφάλια τους και τα γόνατά τους. Όλοι τους γενναίοι "μακεδονομάχοι", που, ανάλογα με τις ανάγκες των καιρών, παρουσιάζονται σαν "βουλγαροφάγοι", "τουρκοφάγοι" κλπ.. Όλοι τους βαθύτατα Έλληνες με άριστη γνώση της ελληνικής γλώσσας. Όλοι τους άξιοι, αλλά "αδικημένοι" από την "άτιμη" την Αθήνα.

Αυτά όλα, όμως, είναι ένας ρόλος. Έχουν μάθει να παίζουν έναν ρόλο και τον παίζουν καλά. Τρώνε "παντεσπάνι" από τον ρόλο αυτόν ...Τον ρόλο του επαγγελματία "δικηγόρου" της Βορείου Ελλάδας. Στην πραγματικότητα συμβαίνουν τα ακριβώς αντίθετα από αυτά τα οποία φαίνονται. Αυτοί, οι οποίοι εμφανίζονται σαν γενναίοι, είναι τραγικά δειλοί. Αυτοί, οι οποίοι δίνουν λύσεις σε όλα τα "προβλήματα" των εργαζομένων, ποτέ δεν δραστηριοποιούνται στον ιδιωτικό τομέα. Είναι όλοι τους κρατικοδίαιτοι. Αυτοί, οι οποίοι εμφανίζονται σαν αυτοδημιούργητοι και άξιοι στη ζωή τους, έχουν διακριθεί μόνον με μέσον. Το "μέσον" κυριαρχεί στο σύνολο των αστικών δραστηριοτήτων στη Θεσσαλονίκη. Ένα φαινόμενο με πολύ μεγαλύτερη ένταση ακόμα και από την Αθήνα.

Η αναξιοκρατία βασιλεύει στη Θεσσαλονίκη, γιατί απλούστατα ισχυρή τάξη της Θεσσαλονίκης είναι η μεγαλοαστική και όχι η κεφαλαιοκρατία ...Η μεγαλοαστική, με σκληρό πυρήνα της τους πανεπιστημιακούς. Έναν πραγματικά πολυμελή πυρήνα, εφόσον στη Θεσσαλονίκη οι πανεπιστημιακοί είναι πιο πολλοί κι από τις πέτρες. Πιο πολλοί ακόμα και από τους σερβιτόρους, που είναι το βασικό επάγγελμα της πόλης. Αυτοί οι πανεπιστημιακοί είναι η μάλιστα της πόλης και βασικό αίτιο της υπολειμμένης των πάντων.

Αυτοί είναι που καταδικάζουν τη Θεσσαλονίκη στη χαμηλή "πήση" της μπουγάτσας και του φραπέ. Γιατί; Γιατί μόνον σε μια τέτοια "νοσηρή" κατάσταση μπορούν να παραμένουν κυρίαρχοι της πόλης. Η πραγματική οικονομική ανάπτυξη όλους αυτούς τους θίγει, γιατί σε μια τέτοια περίπτωση θα χάσουν ως κοινωνική τάξη τα πρωτεία. Θα χάσουν τη μάχη απέναντι στην τοπική κεφαλαιοκρατία. Θα χάσουν τα προνόμια, τα οποία απολαμβάνουν ελέω Αθήνας, αν αυτή η κεφαλαιοκρατία αρχίσει τις συγκρούσεις μ' αυτήν.

Ακριβώς, επειδή προοδεύουν μονίμως με "στημένο" τρόπο και με τις "πλάτες" άλλων, έχουν αναπτύξει μια επίσης μόνιμη συμπεριφορά. Μια συμπεριφορά, η οποία καλύπτει την ανάγκη τους για άμυνα απέναντι στον οποιονδήποτε τους αμφισβητεί. Η αυστηρή εικόνα που δείχνουν είναι ένα "κέλυφος", το οποίο κρύβει μια πραγματικότητα, η οποία δεν έχει σχέση μ' αυτό που φαίνεται. Έχουν ανάγκη να παριστάνουν τους αυστηρούς, τους απρόσιτους και τους ενάρετους, για να μην κρίνονται. Όσο πιο άξιοι είναι, τόσο πιο πολύ "κρύβονται". Γνωρίζουν ότι από τον λόγο και τα έργα κρίνεται και φροντίζουν να τη "βγάζουν" σιωπηλοί, χωρίς να κάνουν τίποτε.

Η ανασφάλειά τους, δηλαδή, καθορίζει το μοντέλο της συμπεριφοράς τους. "Μιλάνε" με διάσημα ρητά, όχι επειδή είναι μορφωμένοι, αλλά επειδή επιδιώκουν την ασφάλεια, την

οποία μπορεί να προσφέρει μια τέτοια πρακτική. Κρίνουν αυστηρά τους συνεργάτες τους, όχι επειδή είναι δίκαιοι, αλλά επειδή θέλουν να είναι έτοιμοι ανά πάσα στιγμή να "μετακινήσουν" τις ευθύνες μακριά από τους ίδιους. Ποτέ δεν φτάνει οι ίδιοι, αλλά οι ανάξιοι συνεργάτες τους, οι οποίοι δεν συνέλαβαν το "όραμά" τους. Γι' αυτόν τον λόγο είναι απρόσιτοι και αυστηροί με τους συνεργάτες τους.

Ταυτόχρονα, όμως, είναι κι απίστευτα σκληροί απέναντι σε όσους θεωρούν "κατώτερους". Έχοντας "προσκυνήσει" για τη θέση τους, αλίμονο σε όποιον βρεθεί υπό την εξουσία τους. Αυτός είναι που θα "πληρώσει" τη δική τους ταπείνωση. Αλίμονο σ' αυτόν ο οποίος θα έχει την ατυχία να έχει διευθυντή, καθηγητή ή υπουργό μεγαλοαστό της Θεσσαλονίκης. Θα τα "δει" όλα. Μέσα σ' αυτά τα πλαίσια της αδυναμίας χρησιμοποιούν τρίτους για την επιβεβαίωση της αξίας τους. Έχουν ανάγκη την "έξωθεν" καλή μαρτυρία ενός κόμματος, ενός συλλόγου ή ενός Μητροπολίτη, γιατί δεν μπορούν ν' αποδείξουν τίποτε μόνοι τους. Δεν μπορούν με τη δουλειά τους να δικαιολογήσουν ούτε το ύφος τους ούτε τον μισθό τους.

Μιλάμε για έναν άλλο κόσμο. Έναν ξεχωριστό κόσμο, απόλυτα "σφραγισμένο". Μόνοι τους κρίνουν τα μέλη τους και εκεί τελειώνει η κρίση. Όλοι οι άλλοι απλά δεν έχουν λόγο. Οι μεγαλοαστοί της Θεσσαλονίκης μόνον μεταξύ τους κρίνονται. Όσο και ν' αποτύχουν στην καριέρα τους, θα κριθούν ευνοϊκά από τους ομοίους τους, για να μην διαταραχθεί η κοινωνική ισορροπία της βασίλισσας της μπουγάτσας. Από εκεί και πέρα μια βόλτα στο Άγιο Όρος, για να "ξαναφορτιστούν" ...και πάλι έτοιμοι ...Σαν "καινούργιοι" ...Σαν να μην εκτέθηκαν ποτέ ...Σαν να μην απέτυχαν ποτέ.

Τα πάντα στημένα ...Στημένα, με έναν τρόπο μοναδικό στην Ελλάδα. Μόνον στη Θεσσαλονίκη οι πάντες προέρχονται από την ίδια "δεξαμενή" προσώπων. Δεν υπάρχουν εκεί κοινωνικές ή ταξικές ή ιδεολογικές συγκρούσεις, που να "παράγουν" πρόσωπα σε διαφορετικούς χώρους. Ένας είναι ο χώρος που παράγει πρόσωπα και αυτός είναι ο μεγαλοαστικός της Θεσσαλονίκης. Ο νικητής χώρος, που "καταπίνει" τα πάντα για λογαριασμό του. Μόνον στη Θεσσαλονίκη θα μπορούσαν να είναι "σοσιαλιστές" άνθρωποι σαν τον Βενιζέλο, τον Μπουτάρη, τον Καστανίδη ή τον Παπαθεμελή.

Μιλάμε για σουρεαλιστική κατάσταση. Θρησκόληπτοι σοσιαλιστές ή "γαλαζοαίματοι" σοσιαλιστές, οι οποίοι βλέπουν όλο τον κόσμο είτε σαν "αμαρτωλούς" είτε σαν "κατώτερους", μόνον στη Θεσσαλονίκη υπάρχουν. Γιατί; Γιατί μόνον εκεί οι ίδιοι άνθρωποι μοιράζονται μεταξύ τους τα πάντα. Αυτό είναι το "επάγγελμα" της μεγαλοαστικής τάξης της Θεσσαλονίκης. Γι' αυτό προσκυνά μονίμως την Αθήνα. Πρώτα στα "γόνατα" και με κλάματα μέχρι να πάρουμε την "υψηλή" δημόσια ή κομματική θέση και μετά "όρθιοι" να παριστάνουμε τους άμωμους κριτές ...Τους άμωμους "εργολάβους" και υπερασπιστές συμφερόντων όπου κι αν μας τοποθετήσουν. Πρώτα παρακαλάμε την Αθήνα, για να βολευτούμε στους μηχανισμούς και στους παραμηχανισμούς της και κατόπιν την "πολεμάμε", για να δικαιολογούμε την ύπαρξή μας. Αν υπάρχουν και μερικά διαμερίσματα,

να εισπράτουμε και κανένα ενοίκιο, εκτός από έξυπνοι είμαστε και μύστες της ελεύθερης οικονομίας.

Γι' αυτό λέμε ότι, αν δεν τους γνωρίζεις, είναι πολύ εύκολο να σε εντυπωσιάσουν με την ηθοποιία τους. Αν όμως τους γνωρίζεις, κάνεις αυτό το οποίο κάνει και η Αθήνα. Δεν τους υπολογίζεις. Γιατί; Γιατί όλα αυτά είναι ένα θέατρο. Είναι πολύ μικροί και πολύ δειλοί για να σε απειλήσουν. Είναι πολύ Παπαθεμελήδες και πολύ Βενιζέλοι για να σε απειλήσουν. Το αντίθετο βέβαια είναι πολύ εύκολο. Είναι πολύ εύκολο να τους τρομοκρατήσεις. Μια κρατική θέση ή μια σίγουρη προαγωγή ν' απειληθεί και οι "γενναίοι" του Βορρά πέφτουν στα γόνατα.

Αυτήν την "παθολογία" φέρει και ο Βενιζέλος. Αν δεν τον γνωρίζεις, το πιο πιθανό είναι να βγάλεις λάθος συμπεράσματα. Νομίζεις ότι είναι σπουδαίος πολιτικός, ενώ αυτός είναι σημαντικός ηθοποιός. Νομίζεις ότι εκφέρει μεγαλόπνοες σκέψεις, ενώ αυτός απλά διαβάζει με θεατρικό "στόμφο" ό,τι σκονάκι τού δίνουν οι εκάστοτε ισχυροί. Αν ο Πρέκας ήταν μεγαλοαστός πολιτικός από τη Θεσσαλονίκη, θα ήταν διάσημος υπουργός. Βενιζέλος, Καστανίδης, Τσοχατζόπουλος και Πρέκας θα έκαναν έναν πολύ καλό "θίασο". Γι' αυτόν τον λόγο απαιτείται γνώση, για να μην εξαχθούν τα λάθος συμπεράσματα σε όλα τα επίπεδα. Έτσι λειτουργεί η μεγαλοαστική τάξη της Θεσσαλονίκης και έτσι λειτουργεί το γνήσιο "τέκνο" της ο Βενιζέλος.

...Ο Βενιζέλος, που "πονά" τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα ...Ο Βενιζέλος, που απλά, για να "διδάξει" τη φορολογική συνείδηση στους Έλληνες, θέλει να φορολογήσει τους εργαζόμενους των 600 ευρώ ...Ο Βενιζέλος, που θέλει να σώσει τον ιδιωτικό τομέα και βέβαια να μας δώσει την ανάπτυξη ...Την αιφόρο ανάπτυξη, αν συνυπολογίσουμε την "εξυπνάδα" του ...Ο Πρέκας της πολιτικής ...Ο Σαλονικιός γίγαντας ...Ο κρατικοδίαιτος ...από τότε που υπάρχει. Από τότε που υπάρχει είναι κρατικοδίαιτος. Εμείς τον ταΐζουμε από τότε που υπάρχει. Στον ιδιωτικό τομέα δεν έχει βγάλει ούτε δραχμή ούτε ευρώ.

Ποτέ στη ζωή του δεν έφαγε ούτε μία μπουκιά ψωμί από την ελεύθερη αγορά. Ποτέ δεν ανταγωνίστηκε κάποιον άλλον ιδιώτη για την επιβίωσή του. Από τότε που τελείωσε το Πανεπιστήμιο, ο ελληνικός λαός έχει αναλάβει το πλούσιο "συσσίτιό" του. Ο γενναίος κι έξυπνος Μπένι γνωρίζουμε πάντα πού βρίσκεται την πρώτη και τη δεκατηπέμπτη ημέρα τού κάθε μήνα ...Πάντα "κρεμασμένος" σε κάποιον γκισέ δημόσιου ταμείου ...Απλά πράγματα. Ο πεθερός, αντί να τον βάλει να πουλάει χέστρες και μπιντέδες σε κάποιο παράρτημα του Βαρδάρη, μας τον "φόρτωσε" να τον πληρώνουμε εμείς, για να κάνει δουλειές με το δημόσιο ο ίδιος.

Με αυτήν την έξυπνη κίνηση μετέτρεψε τον γαμπρό του σε δικό του "εργαλείο" με δικά μας έξοδα. Από εκεί και πέρα η πορεία του είναι κλασική για τα "ήθη και τα έθιμα" της Θεσσαλονίκης. Ως Θεσσαλονικιός μεγαλοαστός, που σέβεται τον εαυτό του, βολεύτηκε στο Πανεπιστήμιο με τον γνωστό τρόπο της "Φτωχομάνας". "Φυσά" ο Βαρδάρης εκεί όπου "σημαδεύουν" οι Μπακατσέλοι και ανοίγουν οι "πόρτες" για να βολέψει τα παιδιά της.

Απέκτησε τη "σιγουριά" του δημόσιου μισθού και μετά ήταν έτοιμος να "πετάξει", για να σώσει και εμάς.

Όλη του η ζωή είναι ένα διαρκές "σπρώξιμο". Περνάει τα πάντα με bypass. Έγινε καθηγητής στο Πανεπιστήμιο ...μια νύχτα χωρίς καθόλου "φεγγάρι". Μπορεί επιστημονικές "εγγυήσεις" να μην κατέθεσε για τη θέση του, αλλά το υφάκι του Πανεπιστημιακού το είχε από τότε που έγλειφε τους καθηγητές του. Ως εκ τούτου όπου και ν' αναζητήσεις μια καλή επιστημονική γνώμη για τον "έγκριτο" συνταγματολόγο, δεν θα τη βρεις.

Δεν "υπάρχει" κανένας επιστήμονας με το όνομα Βενιζέλος στην επιστημονική κοινότητα της Θεσσαλονίκης. Δεν υπάρχει ως επιστήμονας σε καμία επιστημονική κοινότητα. Δεν διαθέτει κανένα στοιχείο από εκείνα που καθιστούν τους επιστήμονες έγκριτους και διακεκριμένους. Μόνον στους διαδρόμους του ΔΟΛ είναι "έγκριτος" και "διακεκριμένος" επιστήμονας. Μόνον στις οργανώσεις του ΠΑΣΟΚ είναι διάσημος επιστήμονας. Δεν θα μπορούσε να είναι διακεκριμένος επιστήμονας. Αντικειμενικά δεν υπάρχουν οι δυνατότητες να είναι τέτοιος.

Η διάκριση στην επιστήμη απαιτεί χρόνο, αίμα και άπειρο κόπο και η δημόσια ζωή του Βενιζέλου δεν αφήνει περιθώρια για παρεξηγήσεις. Πώς θα μπορούσε να είναι "διακεκριμένος", όταν από την ηλικία των 36 ετών και μετά βρίσκεται διαρκώς σε υπουργικές θέσεις; Δεν μπορούσε να κάνει κάτι διαφορετικό από αυτά τα οποία όλοι γνωρίζουμε ότι έκανε και τα οποία δεν ήταν επιστημονικά. Δεν είχε τον χρόνο να γίνει διακεκριμένος επιστήμονας, εφόσον αποφάσισε να γίνει διακεκριμένος ΠΑΣΟΚΟΣ. Στην κυριολεξία είναι παντελώς άσχετος με τη νομική επιστήμη. Παπαρολόγος της δεκάρας. Ποιος ξέρει ποιοι φοιτητές και με ποια ανταλλάγματα γράφουν τις "επιστημονικές" εργασίες του.

Αντιλαμβανόμαστε ότι όλα αυτά, τα οποία νομίζουμε για τον ίδιο, είναι μια εικόνα. Μια εικόνα ψευδής και βέβαια πανάκριβη. Όταν λοιπόν προσπαθείς να καταλάβεις τι πραγματικά συμβαίνει σε μια τόσο παραπλανητική εικόνα, πρέπει να φτάσεις στον "πυρήνα" της. Πρέπει να αποδομήσεις την προσωπικότητα και άρα πρέπει να φτάσεις στα θεμέλιά της. Πρέπει να ξετυλίξεις το νήμα μιας ζωής και να φτάσεις στις αρχές της. Απλά πράγματα, τα οποία βρίσκονται εύκολα με ένα κομπιουτεράκι. Ο Βενιζέλος γεννήθηκε το 1957. Το 1980 και άρα σε ηλικία 23 ετών έγιναν όλα τα "θαύματα" μαζί. Παντρεύτηκε την κόρη του Μπακατσέλου και ως δια "μαγείας" αναγορεύεται Διδάκτορας Νομικής της Νομικής Σχολής του Αριστοτέλειου και "εκλέγεται" μέλος της Κεντρικής Επιτροπής του ΠΑΣΟΚ; Σε ηλικία 23 ετών. Τυχαίο; Δεν νομίζω.!!

Αυτό ήταν το θεμέλιο της ζωής του. Ο Βενιζέλος στην πραγματικότητα "γεννήθηκε" το 1980 ...Ο Βενιζέλος ως συγγενής του Μπακατσέλου. "Βάπτιση" ήταν ο γάμος του. Πάνω σ' αυτόν τον γάμο έχτισε ολόκληρη τη ζωή του. Βρήκε την ευκαιρία της ζωής του και δεν θα την άφηνε χαμένη. Από είκοσι χρονών έκανε πρόβες "γαμπρικού". Την είχε "χτυπήσει" την πλούσια "νύφη" και δεν θα την άφηνε να πάει χαμένη για παροδικούς έρωτες. Πώς να την

αφήσει άλλωστε με τη δική του οικογενειακή παράδοση; Δικηγόρο πατέρα είχε. Πονηρό δικηγόρο, αν σκεφτεί κάποιος ότι κατά τη διάρκεια της καριέρας του τού αφαιρέθηκε η άδεια εξασκήσεως επαγγέλματος.

Ο "εκκολαπτόμενος" δικηγόρος βρέθηκε απέναντι στον υπέρτατο πειρασμό του επαγγέλματός του. Βρέθηκε απέναντι σ' αυτό, το οποίο θεωρήσαμε ιδανικό για έναν δικηγόρο. Βρέθηκε απέναντι στη δυνατότητα να συνδεθεί συγγενικά με τον ιδανικό πελάτη. Ακόμα κι αν αυτός ο "νεοσσός" δεν καταλάβαινε την τεράστια τύχη του, την καταλάβαινε πολύ καλά ο έμπειρος πατέρας του. Την κόρη του Μπακατσέλου; Σιγά μην τον άφηνε ελεύθερο ν' αποφασίσει. Σιγά μην τον άφηνε να κυνηγάει τον έρωτα. Μάνατζερ του έγινε. Ποιος ξέρει πόσες φορές είδαν και ξαναείδαν τη φορολογική δήλωση του πατέρα τής κοπέλας, προκειμένου ν' αλληλοπισθούν για την "τύχη" τους. Δεκαετίες πριν "δει" η Φόρμουλα 1 τον Χάμιλτον να περιφέρεται στις πίστες με μάνατζερ τον πατέρα του, είδε το Αριστοτέλειο τον Βενιζέλο να περιφέρεται στο πανεπιστήμιο με μάνατζερ τον δικό του πατέρα.

Το αποτέλεσμα αυτής της κατάστασης είναι αυτό, το οποίο όλοι μας γνωρίζουμε. Σε ηλικία τέτοια, που όλοι οι υπόλοιποι φυσιολογικοί φοιτητές ψάχνουν φτηνά τουριστικά δωμάτια για τους καλοκαιρινούς τους έρωτες, ο Βαγγέλας "έχτιζε" κοινωνική, ακαδημαϊκή και πολιτική καριέρα. Σε ηλικία τέτοια, που οι υπόλοιποι φυσιολογικοί φοιτητές ζητάνε κανά "φραγκάκι" από τους γονείς τους, ο Βαγγέλας είχε λύσει άπαξ το βιοποριστικό του πρόβλημα. Απολάμβανε τη δημόσια "γενναιοδωρία", εφόσον από τα 27 του είναι καθηγητής συνταγματικού δικαίου. Με γνώσεις τέτοιες, που δεν θα μπορούσαν να είναι κάτι παραπάνω από το ...πού βρίσκονται τα καλύτερα πατσασζιδικα και τα καλύτερα μπουγατσασζιδικα της Θεσσαλονίκης, έγινε διδάκτορας και τέσσερα χρόνια αργότερα καθηγητής.

Γρήγορα και άμεσα. Όπως περίπου δίνονται οι "προίκες" των κοριτσιών της "καλής" κοινωνίας. **Σε ηλικία 23 ετών παντρεμένος διδάκτορας ήταν ο Βαγγέλας.** Μάλλον όμως μυστικό το κρατούσε αυτό το γεγονός από τις φοιτήτριες του Πανεπιστημίου της Θεσσαλονίκης ή τις καθαρίστριες των υπουργείων της Αθήνας. Γιατί το λέμε αυτό; Γιατί πολλές από αυτές ορκίζονται ότι ο Βαγγέλας είναι ένας χοντρός Στρος Καν. Είναι και πονηρούλης ο χοντρός. Είναι και πονηρούλης ο "μικροπαντρεμένος". Δεν είναι ανέκδοτο με τον Τοτό. Είναι και καυλιάρης ο μπουχέσας. Λογικό είναι αυτό. Όταν στα είκοσί σου παριστάνεις τον πενήντάρη, για να είσαι αρεστός στον πεθερό, στα πενήντα θα παριστάνεις τον εικοσάρη, για να καλύψεις τη ζημιά. Όταν στα είκοσί σου "ευνουχίζεσαι" για το συμφέρον, φυσικό είναι να έχεις την τύχη των ευνούχων και άρα να γίνεις τόφαλος.

Αποκτώντας λοιπόν την πανεπιστημιακή ιδιότητα, χωρίς να έχει τα απαραίτητα "πιστοποιητικά", μετέτρεψε την ίδια αυτή ιδιότητα σε "πιστοποιητικό" για να διευκολυνθεί στη στρατιωτική του θητεία. Την εποχή που οι συνομήλικοί του πήγαιναν στρατό για περισσότερα από δύο χρόνια, ο έξυπνος χοντρός πήγε ίσα-ίσα για να βγει τις απαραίτητες φωτογραφίες στο Κέντρο Κατάταξης. Εκμεταλλεύτηκε μια ευνοϊκή διάταξη του νόμου, που

είχαν φτιάξει οι ΠΑΣΟΚΟΙ για τέτοιες περιπτώσεις "πανεπιστημιακών". Μετά ελάχιστοι τον "είδαν" στο χακί και ακόμα λιγότεροι τον "θυμούνται" φαντάρο. Πώς να τον δουν άλλωστε. Έκανε θητεία στην απόλυτη "βασιλεία" του ΠΑΣΟΚ ως εκλεγμένο μέλος της Κεντρικής Επιτροπής του ΠΑΣΟΚ. Αυτό όμως δεν τον εμπόδισε μερικές δεκαετίες αργότερα να μπει σαν "στρατάρχης" μέσα στο Υπουργείο Αμύνης. Ο "Ναπολέον" σε καμπουρόχοντρη έκδοση.

Αφού προόδευσε σαν "επιστήμονας" και έλυσε με συνοπτικές διαδικασίες τις εκκρεμότητες με τη στρατιωτική του θητεία, θεώρησε ότι τις υπηρεσίες του εκτός από την επιστήμη τις έχει ανάγκη και η κοινωνία. Ένας άνθρωπος, ο οποίος στα 23 του είναι μέλος της Κεντρικής Επιτροπής του ΠΑΣΟΚ, είναι θέμα χρόνου ν' ανέβει "επίπεδο". Στην ηλικία των 36 ετών έγινε βουλευτής. Μετά την πρόδο του σαν "επιστήμονας" και τη λαμπρή στρατιωτική του "φωτογράφιση" ήταν θέμα χρόνου να δοκιμάσει την τύχη του και ως πολιτικός. Άλλωστε αυτή η "ανάγκη" του να "υπηρετήσει" την κοινωνία τον "έσπρωξε" στον σοσιαλισμό.

Περίπου. Η αλήθεια είναι ότι μόνον στο ΠΑΣΟΚ είχε τα μέσα ο πεθερός του και εκεί τον "έσπρωξε". Τον Χρήστο Λαμπράκη γνώριζε, όχι τον Τζώρτζη Αθανασιάδη. Κανένα πρόβλημα για τον "ηθοποιό". Μπορεί να μην ταίριαζαν τα "χνώτα" του πλούσιου σώγαμπρου με τη "μπασκλασαρία" του σοσιαλισμού ή του ΠΑΣΟΚ, αλλά έπρεπε να την υπομένει. Αν και θα έπρεπε να πλένει τα χέρια του κάθε φορά που έπιανε το χέρι κάποιου εργάτη, το ανέχτηκε ο "γαλαζοαίματος". Δεν είχε άλλη επιλογή. Διαφορετικά θα έπρεπε να παραμείνει στη Θεσσαλονίκη και να μετρά τα τιμολόγια από τις χέστρες του πεθερού.

Αυτή η "κατώτερη" τάξη ήταν το "διαβατήριό" του για την Αθήνα ...Την αγαπημένη Αθήνα, η οποία θα του επέτρεπε να "σβήσει" τα "προσκυνήματα" της Θεσσαλονίκης ...Την πανίσχυρη Αθήνα, η οποία θα τον "νομιμοποιούσε" για πάντα στη Θεσσαλονίκη. Είναι γνωστό ότι στη Θεσσαλονίκη δεν ήταν ποτέ δυνατός παράγοντας του ΠΑΣΟΚ ο Βενιζέλος. Ως τον βλάκα με τη γκαμπαρντίνα, που απλά "παρίστατο", τον θυμούνται οι παλιοί ΠΑΣΟΚΟΙ της πόλης ...Ο "γαμπρός" με τα μεγάλα "μέσα" στην Αθήνα.

Με τον Βενιζέλο, δηλαδή, έχει συμβεί ένα μοναδικό παράδοξο για την πολιτική ιστορία της Θεσσαλονίκης. Η πρόοδος του Βενιζέλου δεν έχει τη συνηθισμένη "φορά" για τη Θεσσαλονίκη. Ο Βενιζέλος εξ' αντανάκλασεως είναι ισχυρός στη Θεσσαλονίκη. Δεν ήταν ο ισχυρός της Θεσσαλονίκης, ο οποίος στη συνέχεια "κατέβηκε" στην Αθήνα, όπως γίνεται συνήθως. Ήταν ο τίποτας της Θεσσαλονίκης, που "φτιάχτηκε" στην Αθήνα και "επέστρεψε" στη Θεσσαλονίκη, για να γίνει ισχυρός. Με τα "μαχαίρια" της Αθήνας "έκοψε" τη "μπουγάτσα" της Θεσσαλονίκης.

Αυτός ανέλαβε σήμερα να "καθαρίσει" για την κυβέρνηση του δωσίλογου Γιωργάκη. Αυτόν τον ρόλο γνωρίζει να παίζει άριστα και αυτόν κλίθηκε να παίξει και σήμερα. Αυτόν τον ρόλο έπαιξε και στην κυβέρνηση του άλλου "πατριώτη" Σημίτη. Αυτό το θέατρο δεν ήταν ποτέ δύσκολο γι' αυτόν. Αυτό άλλωστε τον τάζει στην Αθήνα. "Φουνταριστός" της διαπλοκής ήταν πάντα. Τον έστειλαν για να δικαιολογεί τα αδικαιολόγητα. Τον έστειλαν για

να εκμεταλλευτούν τη θεσσαλονικιά του νοοτροπία, όταν έκλεβαν με τον γνωστό αθηναϊκό τρόπο. Οι καλύτεροι κλέφτες ήξεραν ότι είχαν ανάγκη τη δικαιολογία του καλύτερου παραμυθά.

Γι' αυτόν τον λόγο μιλάμε για "θέατρο". Αυτό, το οποίο κατηγορεί, είναι αυτό που συνήθως εξυπηρετεί. Όταν ο Βενιζέλος μιλάει για σοσιαλισμό, ψάχνεις να βρεις πού εξυπηρετεί τα συμφέροντα του κεφαλαίου. Όταν μιλάει για Αριστερά, ψάχνεις να βρεις πού εξυπηρετεί τα δεξιά συμφέροντα. Όταν μιλάει για λαϊκά συμφέροντα, ψάχνεις να βρεις πού εξυπηρετεί τη διαπλοκή. Όταν μιλάει για ανάγκη προστασίας του Συντάγματος, ψάχνεις να βρεις πού έχει ανοίξει "τρύπα" για να το καταλύσει. Όταν τέλος μιλάει για υγιείς ηγετικές φιλοδοξίες με δημοκρατικές διαδικασίες, ψάχνεις να βρεις ποιος "διαπλεκόμενος" του έδωσε "εντολή" να ηγηθεί και βέβαια τον στηρίζει.

Αυτός τώρα ανέλαβε να μας σώσει από τα "χρέη" μας ...Να μας σώσει από την καταστροφή. Δεν μας λέει όμως τι μερίδιο έχει ο ίδιος σ' αυτά τα χρέη και βέβαια στην αθλιότητα της διαπλοκής. Δεν μας λέει ότι αυτός ο ίδιος ήταν ο αρμόδιος Υπουργός Πολιτισμού από το 2001 μέχρι το 2004. Αυτός ήταν ο συντονιστής της προετοιμασίας των Ολυμπιακών Αγώνων. Αυτός, δηλαδή, γνωρίζει τι έγινε στο μεγάλο "φαγοπότι", το οποίο μας έφερε στη σημερινή αθλιότητα. Ο μοναδικός και καθ' ύλην υπουργός του μεγαλύτερου σκανδάλου στην ελληνική ιστορία. Δεν συμμετείχε απλώς, αλλά πρωταγωνιστούσε στο μεγαλύτερο φαγοπότι, το οποίο έγινε ποτέ εις βάρος του ελληνικού λαού.

...Εκ του ασφαλούς όμως ...όπως πάντα. Γιατί; Γιατί, ως γνήσιος συνωμότης, φρόντισε, πριν "σκοτώσει", ν' αποκτήσει το απαραίτητο "άλλοθι". Πριν ξεκινήσει τα εγκλήματά του στο Υπουργείο Πολιτισμού, εξασφάλισε την "ατιμωρησία" —τόσο τη δική του όσο και αυτήν των συνεργών του—. Ο Βενιζέλος ήταν ο εισηγητής της εκτεταμένης Αναθεώρησης του Ελληνικού Συντάγματος, που άρχισε το 1996 και ολοκληρώθηκε τον Απρίλιο του 2001. Ο άσχετος συνταγματολόγος της Θεσσαλονίκης ήταν αυτός, ο οποίος "ευθύνεται" για όλους τους νόμους, που οδήγησαν στη σημερινή αθλιότητα και ατιμωρησία.

Δικό του έργο είναι οι νόμοι περί ευθύνης υπουργών, οι νόμοι περί βασικών μετόχων. Πάνω στο δικό του έργο "απαλλάχθηκαν" όλων των ευθυνών οι εγκληματίες των Ολυμπιακών Αγώνων και του Χρηματιστηρίου. Τον Λαμπράκη και τους άλλους διαπλεκόμενους τους "ξεχρέωσε" με το παραπάνω για τη βοήθειά τους. Η δική του "επιστημοσύνη" είναι αυτή, που σήμερα μας οδηγεί στο χάος και τον όλεθρο. Μιλάμε για πρωτοφανή κατάσταση. Ο άνθρωπος, ο οποίος στην κυριολεξία βρίσκεται εκτός φυλακής εξαιτίας των δικών του νόμων, έρχεται σήμερα να μας "σώσει" από τις συνέπειες των δικών του εγκλημάτων.

Επειδή μάλιστα είναι έμπειρος πλέον "δολοφόνος" και γνωρίζει τους κινδύνους που ελλοχεύουν και σήμερα, προσπαθεί και πάλι να πάρει προκαταβολικά τα μέτρα του. Γνωρίζει ότι πάμε για γενικό ξεπούλημα του πλούτου και του μέλλοντος των Ελλήνων. Επειδή το γνωρίζει και επειδή θα εμπλακεί σ' αυτό και ο ίδιος ως Υπουργός Οικονομικών, ζητάει και

πάλι "προκαταβολικά" την ασφάλειά του. Είναι ο πρώτος και ο μόνος υπουργός, ο οποίος σε συνέντευξή του ζήτησε να γίνει νομοθετική ρύθμιση, ώστε να μην κινδυνεύουν οι πολιτικοί, οι οποίοι θα υπογράψουν τις ιδιωτικοποιήσεις και άρα το ξεπούλημα. Πού το "δήλωσε"; Στο αγαπημένο του Βήμα ...Στο "μαγαζί" των συνενόχων του.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τι λέμε; Αυτοί, οι οποίοι τον "κατέβασαν" στην Αθήνα, για να τον "δοξάσουν", είναι οι ίδιοι που επωφελήθηκαν από το πολιτικό του "έργο" ως εθνικοί εργολάβοι. Αυτοί έβαζαν πάντα τις "πλάτες", για να μας "δουλεύει" ο χοντρός. Αυτοί ήταν η δύναμη πίσω από την αυτοπεποίθησή του. Αυτός ήταν ο ρόλος του. Με τις "πλάτες" του ΔΟΛ και του Μπόμπολα και την αυτοπεποίθηση που αυτές συνεπάγονται έπαιξε το παιχνίδι της διαπλοκής.

Από τη στιγμή που τα "νομοθετήματα" τού τα έδιναν οι διαπλεκόμενοι σε "ραβασάκια", για να τα "περνάει" ως υπουργός, έπρεπε να τα υπερασπίζεται "επικοινωνιακά". Επικοινωνιακός ήταν ο κύριος ρόλος του και όχι νομικός. Αυτή ήταν η κύρια δουλειά του, εφόσον το "νομοθετικό" του έργο το είχαν αναλάβει οι δικηγόροι των "διαπλεκόμενων". Δουλειά του ήταν να εμφανίζεται στα κανάλια με τον τρόπο που περιγράψαμε ...Με τον τρόπο εκείνον, που μετατρέπει τον τηλεθεατή σε ευκολόπιστο "χαϊβάνι". Δουλειά του ήταν με μια "ψευδεπίφαση" επιστημονικότητας να δικαιολογεί εγκλήματα.

Έτσι τον θυμόμαστε. Τον θυμόμαστε να προσπαθεί με "χαρισματικό" τρόπο να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ήταν ένα πρωτοπαλίκارο του εγκληματία Σημίτη ...Πρωτοπαλίκارο του Σημίτη, ο οποίος κατέστρεψε τη χώρα και την οδήγησε στη σημερινή αθλιότητα ...Βασικό μέλος μιας κυβέρνησης, το οποίο καθημερινά μετέτρεπε τον Συνταγματικό Νόμο σε "πατσαβούρα". Είχε πραγματικά ανάγκη εκείνη η κυβέρνηση την ευφράδεια του Βενιζέλου. Έπρεπε να δικαιολογηθούν οι απευθείας αναθέσεις των Ολυμπιακών, τα "χρηματιστήρια", οι νόμοι περί βασικών μετόχων ή οι νόμοι περί ευθύνης υπουργών ...Όταν καθημερινά παραβιαζόταν το μισό Σύνταγμα, προκειμένου να εξυπηρετηθούν τα "διαπλεκόμενα".

Τότε διακρίθηκε ο συνταγματολόγος Βενιζέλος. Όπου είχαν συμφέροντα τα διαπλεκόμενα, "νομοθετούσε" ο "επιστήμονας-νομοθέτης" Βαγγέλης. ΜΜΕ, ενέργεια κλπ.. Όπου υπήρχε γκρίνια κι αμφισβήτηση του κόσμου για τις πολιτικές του "εκσυγχρονιστικού" ΠΑΣΟΚ, έβγαινε ο "επιστήμονας-δικηγόρος" Βαγγέλης, για να "εξηγήσει" στα χαϊβάνια. "Εμπαινε" στα σπίτια του κόσμου, για να "θολώσει" την κατάσταση.

Όσο πιο πολύ "θόλωνε" τις καταστάσεις, τόσο πιο "διαπρεπής" γινόταν ..."Διαπρεπής" του συγκροτήματος του Λαμπράκη ...Διαπρεπής στην τηλεόραση, εφόσον, εξ' όσων γνωρίζουμε, σε κανένα Πανεπιστήμιο του κόσμου και σε καμία επιστημονική κοινότητα δεν είναι γνωστός ως επιστήμονας. Αυτήν την ικανότητά του θέλουν τώρα και γι' αυτόν τον λόγο τον τοποθέτησαν στη θέση του υπουργού οικονομικών της Τρόικας.

Κατάλαβε ο αναγνώστης ποιον έβαλαν να μας σώσει; Κατάλαβε τον λόγο που στη Βουλή ο χοντρός είπε ότι ...δεν πρέπει να ενδιαφερόμαστε πώς φτάσαμε έως εδώ, αλλά πώς θα σωθούμε; Κατάλαβε τον λόγο που μας ζητάει να "ξεχάσουμε" τι παιχνίδι γινόταν με τα δύο κόμματα ...και "τούμπαλιν", όπως χαρακτηριστικά ανέφερε; Έχει συμφέρον ο Βενιζέλος να μην θυμόμαστε το πώς φτάσαμε σ' αυτήν την τραγική κατάσταση ...Μέγιστο συμφέρον, εφόσον αυτός ήταν ένας από τους κύριους υπεύθυνους αυτής της κατάστασης ...Ένας από τους μεγάλους ενόχους ...Ένας από τους εγκληματίες, που δανειζόταν από τους τοκογλύφους, για να δίνει τόνους χρημάτων στους διαπλεκόμενους και τις διάφορες Siemens.

Αυτός ο ατιμώρητος εγκληματίας εμφανίζεται σήμερα σαν ο κατάλληλος να μας σώσει από το "έγκλημα". Στην πραγματικότητα έβαλαν τον "δολοφόνο" να μεριμνήσει για τα της "κηδείας". Αρκεί κάποιος να σκεφτεί ότι το σημερινό δυσβάστακτο χρέος είναι αποτέλεσμα των συνεχών αναχρηματοδοτήσεων του τεράστιου χρέους των Ολυμπιακών Αγώνων και θα καταλάβει πόσο αληθές μπορεί να είναι αυτό. Αναχρηματοδότηση της σπατάλης, στην οποία ο Βενιζέλος πρωταγωνίστησε ως Υπουργός Πολιτισμού στην πιο αμαρτωλή περίοδο του υπουργείου ...Της σπατάλης, που, χάρη στους νόμους του Υπουργού Δικαιοσύνης Βενιζέλου, μπορούσε ο Υπουργός Πολιτισμού Βενιζέλος να μοιράζει —χωρίς να διατρέχει κίνδυνο τιμωρίας— απ' ευθείας έργα και άρα δισεκατομμύρια στη διαπλοκή.

Όμως, εξαιτίας όλων αυτών, μπορεί να καταλάβει ο αναγνώστης και πώς "παγιδεύτηκε" ο χοντρός από τον βλάκα. Μπορεί να καταλάβει τον λόγο που έκανε την "αυτοκτονική" κίνηση ν' αναλάβει τώρα το Υπουργείο Οικονομικών της κυβέρνησης του "Τζέφρι Τσολάκογλου". Βλέποντας ο Γιώργος ότι πάει για "ναυάγιο", δεν ήταν δυνατόν ν' αφήσει τον επίσης βλάκα Μπένη να μείνει απ' έξω και να επωφεληθεί. Δεν μπορούσε να τον βλέπει ν' απολαμβάνει τα κλοπιμαία του εκ του ασφαλούς. Δεν μπορούσε να τον βλέπει να χαιρέται για τη φθορά του και να τον περιμένει να πέσει ως ώριμο "φρούτο". Ήταν θέμα χρόνου να τον τραβήξει στον "βόθρο".

Ο αναγνώστης καταλαβαίνει τώρα τι περίπου έγινε και ο Βενιζέλος πιάστηκε στη "φάκα" ως βλάκας. Ο Παπανδρέου είδε ότι η κυβέρνησή του πήγαινε για διάλυση και πτώση, εξαιτίας της αντίδρασης των βουλευτών —οι οποίοι δεν τον συμπαθούσαν τον ίδιο προσωπικά—. Όλοι αυτοί οι βουλευτές όμως είχαν κάτι κοινό. Ανήκαν σχεδόν στο σύνολό τους στο περιβάλλον του Βενιζέλου από την εποχή των εσωκομματικών εκλογών. Αντί λοιπόν να τρέχει να τους μαζέψει ο ίδιος να ψηφίσουν τον νόμο του Παπακωσταντίνου, έβαλε υπουργό τον Βενιζέλο, για να τους μαζεύει ο ίδιος για λογαριασμό και των δύο. Ο βλάκας γνώριζε τον ρόλο του Βενιζέλου και μπορούσε να τον εκβιάσει. Είχε ανάγκη να τον πιέσει μέσω εκβιασμού, γιατί γνώριζε ότι ο Βενιζέλος θα αρνούσαν την "αναβάθμισή" του. Γνώριζε ότι συνέφερε τον Βενιζέλο να παραμείνει αμέτοχος στο Υπουργείο Άμυνας. Ο βλάκας όμως ήταν αποφασισμένος να μην τον αφήσει με τίποτε στο απυρόβλητο. Ήταν "βρεγμένος" μέχρι το "κόκαλο" και δεν θα ανεχόταν τον χοντρό να παραμείνει "στεγνός".

Είναι δηλαδή αφέλεια και μόνον να σκεφτεί κάποιος ότι ο Βενιζέλος συνωμοτούσε για την πτώση της κυβέρνησης του Γιωργάκη. Αν όμως είναι αφέλεια αυτό, αντιλαμβάνεται κάποιος και πόσο "πέτσινα" ήταν τα σενάρια περί προσπάθειας αποστασίας. Τον Βενιζέλο δεν τον συνέφερε να "ρίξει" την κυβέρνηση του Παπανδρέου και άρα δεν τον συνέφερε να γίνει "αποστάτης". Αυτά συνέφεραν μόνον τον Γιωργάκη. Σε αυτό το σημείο ο βλάκας νίκησε για δεύτερη φορά τον χοντρό. Με ψεύδη και φήμες δημιούργησε ένα "κλίμα", το οποίο θα ανάγκαζε τον Βενιζέλο να έρθει απέναντι σε "αφεντικά" και κόμμα και άρα να υποχωρήσει στις απαιτήσεις του.

Γνώριζε όμως ότι δεν μπορούσε να τον παρασύρει μόνος του και χρησιμοποίησε τις "πλάτες" άλλων. Τι έκανε; Ό,τι κάνει ο χαφιάς μαθητής. Τον "κάρφωσε" στον "δάσκαλο". Τον "κάρφωσε", βλέποντάς τον να κρύβεται πίσω από τους άλλους και να μην σηκώνει το χέρι στο "μάθημα". Τον κάρφωσε και τον έβαλε στον "πίνακα" απέναντι στον "δάσκαλο". Αυτό ήταν το κόλπο του χαφιέ. Για να τον παγιδεύσει χρησιμοποίησε τους ίδιους τους προστάτες του. Οι ίδιοι άνθρωποι, που "έφτιαξαν" τον Βενιζέλο, είναι οι ίδιοι που σήμερα αναγκάζονται να τον οδηγήσουν στη απόλυτη καταστροφή. Γνώριζε ο Γιωργάκης τις ανάγκες του ΔΟΛ, αλλά και του Μπόμπολα για κρατική χρηματοδότηση. Αυτή η χρηματοδότηση όμως "περνάει" μέσα από το Μεσοπρόθεσμο ...Περνάει μέσα από την αποπληρωμή των ομολόγων, που έχουν στα χέρια τους οι διαπλεκόμενοι τοκογλύφοι.

Ο εκβιασμός, δηλαδή, του Γιώργου δεν έγινε απευθείας στον Βενιζέλο. Ο εκβιασμός έγινε στα αφεντικά του Βενιζέλου. Ο εκβιασμός ήταν πάναπλος: ...'Η αναγκάζετε τον χοντρό να βάλει "πλάτη" και να περάσει το Μεσοπρόθεσμο ή τα παρατάω και πάω σε εκλογές. Οι εκλογές όμως είναι η απόλυτη καταστροφή όχι μόνον για τους δανειστές μας του εξωτερικού, αλλά και για την τοπική διαπλοκή. Για ν' αποφύγουν αυτήν την καταστροφή, έσυραν το κήτος από το Μέγαρο της Μεσογείων και το πήγαν στην Πλατεία Συντάγματος. Πιο "ανάλαφρος" και από "πούπουλο" ήταν ο Βενιζέλος ..."Ελαφρύς", σαν τα τεράστια μπαλόνια, που κρατούν τα παιδιά στα πανηγύρια.

Αυτά γνώριζε ο Γιωργάκης και τον παρέσυρε. Ο Γιωργάκης ...τρόπος του λέγειν. Ο συγκεκριμένος άνθρωπος είναι για τα ιδρύματα. Μιλάμε για τον αδερφό του και τη μητέρα του στην προκειμένη περίπτωση. Αυτοί, οι οποίοι ρισκάρουν σήμερα για την "κονόμα", δεν θα άφηναν στο απυρόβλητο εκείνον, ο οποίος τα "κονόμησε" στην προηγούμενη φάση. Νίκος και Μαργαρίτα θα πρέπει να τον έβλεπαν να μιλάει εκ του ασφαλούς από το Υπουργείο Άμυνας και να έβγαζαν "σπυριά". Άρα κάτι ήξερε ο χοντρός, όταν, παραδίδοντας το Υπουργείο, έλεγε ότι φεύγει από την άμυνα και πάει στον πόλεμο. Έχασε την ευκαιρία να περιμένει αμέριμνος την καταστροφή του Γιωργάκη, τρώγοντας μπουγάτσες στο Υπουργείο Άμυνας.

Αυτό ήταν το μέγα σφάλμα του. Αυτό τον καθιστά τον μεγαλύτερο βλάκα της εποχής. Δεν σήκωνε το "χέρι" να πει το "μάθημα", όταν θα έπρεπε να το κάνει προκλητικά. "Κρυβόταν", όταν για την ασφάλειά του θα έπρεπε να περιφέρεται επιδεικτικά στους

"δρόμους". Έπρεπε να δείχνει —με όλους τους τρόπους και σε όλους τους τόνους— ότι αγωνίζεται για την Κυβέρνηση του Γιωργάκη, για να μην έχουν δικαιολογία να τον σύρουν στο "μέτωπο". Έπρεπε μόνος του να τρέχει —ή τουλάχιστον να δείχνει ότι τρέχει— για να μαζεύει τους διαφωνούντες πριν αρχίσουν και κυκλοφορούν φήμες για αποστασία.

Αυτό ήταν το όλο κόλπο, για να τον αφήσουν στο απυρόβλητο και αυτό απαιτούσε πραγματική εξυπνάδα. Έπρεπε να δείχνει φανατικός παπανδρείκος και όχι το αντίθετο. Η αδράνεια, η αλαζονία και η φιλαρέσκειά του τον κατέστρεψαν. Αυτές τον παρέδωσαν στις ορέξεις του βλάκα. Από τη στιγμή που τους έδωσε ευκαιρία να εκμεταλλευτούν τη συμπεριφορά του και να κυκλοφορήσουν φήμες, ήταν στο έλεός τους. Γι' αυτόν τον λόγο οι αντίπαλοί του στο τέλος κατόρθωσαν και τον "έσυραν", χωρίς να προβάλει την παραμικρή αντίσταση στο χειρότερο μέτωπο. Τον έσυραν μάλιστα υπό τις πιο δυσχερείς συνθήκες, γιατί τον έβαλαν σε ένα παιχνίδι που πλησιάζει στο τέλος του και αν πετύχει, άλλοι θα πληρωθούν, ενώ, αν αποτύχει, θα είναι από τους πρώτους που θα φάει "ξύλο" ...Θα φάει "ξύλο" και για τα τωρινά του εγκλήματα, αλλά και για τα προηγούμενα.

Δεν είναι δυνατόν να είσαι ο υπουργός οικονομικών ενός κράτους, που χρωστάει δισεκατομμύρια στο ΙΚΑ και να μην του επιτρέπεις να διεκδικήσει μερίδιο των χρυσοφόρων ΔΕΚΟ, τη στιγμή που επιτρέπεις τη λεηλασία τους από τους ξένους. Δεν είναι δυνατόν να είσαι υπουργός οικονομικών ενός κράτους σε αποσύνθεση και να ανέχεσαι Special Olympics των 100 εκατομμυρίων τη στιγμή που πουλάς ένα μεγάλο μέρος του ΟΤΕ για 400 εκατομμύρια. Ήδη μας προανήγγειλε ότι είναι θέμα ημερών να δεχθεί την ελεεινή προσφορά των Γερμανών για τον ΟΤΕ ...Την προσφορά που έχει κριθεί παράνομη από την ίδια την ευρωπαϊκή επιτροπή.

Στο μεταξύ κάνει αυτό, το οποίο έκανε πάντα. Μας "δουλεύει" κανονικά. Ξεκινάει να μιλά και δεν γνωρίζει πού να σταματά. Υπόσχεται τα πάντα στους πάντες. Υπόσχεται μια μυστηριώδη και μεγάλη ανάπτυξη, χωρίς να εξηγεί πώς θα την επιτύχει. Φτάνει μάλιστα σε σημεία απόλυτης πολιτικής γελοιότητας. Είναι απόλυτη γελοιότητα να υπόσχεται ο Υπουργός Οικονομικών στον κάθε "εξοργισμένο" ότι θα έχει ανοικτές τις "πόρτες" του Υπουργείου του, για να συζητήσουν το προσωπικό του πρόβλημα. Εκτός αν ο Στρος Βενιζέλος αναφέρεται ειδικά στις "εξοργισμένες" με τα μακριά πόδια και τις μίνι φούστες. Τόσο "εξοργισμένες", που να φτάνουν με "μαστίγια" στο γραφείο του Υπουργού. Έτσι τον πιστεύουμε. Όχι μόνον τις "πόρτες", αλλά και τα "παράθυρα" του Υπουργείου θ' ανοίξει, για να τις υποδεχθεί.

Ο Βενιζέλος θα πρέπει να γνωρίζει ότι όλα αυτά κάποτε θα πληρωθούν. Όσο κι αν "θωράκισε" νομικά το "άλλοθι" του, στο τέλος θα υπερισχύσει το Σύνταγμα της Δημοκρατίας και το δίκιο του λαού. Παραγραφή και "ανεύθυνα" σε κόλπα και διαφθορές, που αγγίζουν την προδοσία, δεν μπορούν να υπάρξουν. Κάποτε θα ανοίξει ο "φάκελος" των Ολυμπιακών Αγώνων και τότε δεν θα του αρέσει καθόλου ...Θα βρεθούν οι ευθύνες του ...Θα βρεθούν τα δισεκατομμύρια, τα οποία μοίρασε σε "κολλητούς" και "προστάτες" ...Θα

βρεθούν και τα δικά του κλοπιμαία. Δεν είναι δυνατόν να μας δουλεύει ο χοντρός. Από τότε που υπάρχει σ' αυτήν τη ζωή με δημόσιο μισθό είναι. Πώς βρέθηκε με αυτήν την τεράστια περιουσία, όταν μάλιστα είναι γνωστή η πολυτελής ζωής που απολαμβάνει;

Το γνωστό κόλπο Μητσοτάκη με την "προίκα" της Μαρίκας δεν πιάνει πάντα. Πόση "προίκα" πήρε και πότε την πήρε; Δεν ταιριάζουν τα νούμερα και οι ημερομηνίες. Όταν δηλώνει στο Πόθεν Έσχες του άπειρα περιουσιακά στοιχεία και καταλήγει σε 3 εκατομμύρια ευρώ καταθέσεων, ευνόητο είναι ότι έχει κρυμμένα και καταχωνιασμένα πολλά παραπάνω. Όλα αυτά κάποτε θα βρεθούν. Δεν μπορούν να δικαιολογηθούν. Όπως ο χρόνος της ζωής του δεν δικαιολογεί επιστημονικές "διακρίσεις", έτσι δεν δικαιολογεί και μεγάλους πλουτισμούς. Τα χρήματα αφήνουν ίχνη και αλίμονο σ' αυτούς οι οποίοι "λερώνονται" σε συνθήκες "Αργεντινής".

Εμείς ένα πράγμα έχουμε να πούμε στον Α' αντιπρόεδρο, για να το ακούσει και ο Β' αντιπρόεδρος ...Να τα ακούσουν οι δύο γιγαντοεραστές. Ζούμε σε έναν κόσμο, ο οποίος πλέον έχει γίνει αρκετά προβλέψιμος. Μπορείς να μαντεύεις εξελίξεις, χωρίς να είσαι μάντης. Οι ίδιοι μας "οδηγούν" σε ένα "ραντεβού" βίας. Με τις πράξεις τους και τις επιλογές τους μας "τραβάνε" επάνω τους. Αυτό όμως πρωτίστως δεν τους συμφέρει τους ίδιους. Απειλώντας μας, είτε με χρεοκοπίες είτε με τανκς, στην πραγματικότητα αυτοστοχοποιούνται. Αυτό είναι ό,τι χειρότερο γι' ανθρώπους όπως είναι οι ίδιοι ...Ειδικά γι' αυτούς.

Οι χοντροί είναι η χαρά των όχλων. Το "κερασάκι" στα λιντσαρίσματα. Δεν μπορούν να απομακρυνθούν από τον όχλο και αν πέσουν δεν μπορούν να σηκωθούν. Μιλάμε για υπερθέαμα. Αλλού οι κοιλιές, αλλού οι κώλοι. Αλλού τα φανελάκια κι αλλού τα σώβρακα. Μπορείς να τους χτυπάς, να φεύγεις και να ξαναγυρνάς για να τους ξαναχτυπήσεις. Αυτά μπορεί πλέον να τα "οραματιστεί" κάποιος, χωρίς καν να κλείσει τα "μάτια" του. Αν σκεφτεί κάποιος ότι καθημερινά όλο και περισσότεροι Έλληνες τα "οραματίζονται" μπορεί να είναι σίγουρος ότι μιλάμε για αυτοεκπληρούμενη "προφητεία".

Τα παράσιτα θα έχουν το τέλος που τους αρμόζει και ο Βενιζέλος είναι ένα τέτοιο παράσιτο ...Άχρηστο, πολυδάπανο, παράνομο και "στρογγυλό" ...Αέρας κοπανιστός ...που απλά βρομάει.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΡΑΪΑΝΟΥ

Εθνικό Απελευθερωτικό Μέτωπο - ΕΑΜ Β'

<http://eamb-ydrohoos.blogspot.com>